OFFICIA NOVA SANCTORUM, PARTIM DE PRAECEPTO, & PARTIM AD...

Chiesa cattolica

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

OFFICIA
NOVA
SANCTORUM,

Partìm de Præcepto, & partìm ad Libitum, prò recitantium commoditate,

JUXTA DECRETA

Auctoritate Apostolicâ recentèr emanata, & approbata.

Series quorum notatur in fine, à quamplurimis mendis in hac ultima editione expurgata, additis aliis Officiis novitèr concessis.

NEAPOLI, MDCCXXXI.
Ex Typographia Jo: Francisci Paci.

Superiorum permissu.

Digitized by Google

Digitized by Google

Dominica II. post Epiphaniam.

OFFICIUM

SS. NOMINIS JESU.

Duplex Secundæ Classis.

Juxtà Decretum Sac. Rituum Congregationis die 29. Novembris 1721.

AD VESPERAS. *Antiphona.*

OMnis, qui invocaverit nomen Domini, ſalvus erit.

Pſalmus. Dixit Dominus. *cum reliquis de Dominica, & loco ultimi.*

Pſalmus. Credidi.

Antiphona. Sanctum, & terribile nomen ejus; initium ſapientiæ timor Domini.

Antiph. Ego autem in Domino gaudebo, & exultabo in Deo JESU meo.

Antiph. A ſolis ortu uſque ad occaſum, laudabile nomen Domini.

Antiph. Sacrificabo hoſtiam laudis, & nomen Domini invocabo.

Capitulum. *Phil. 2.*

FRatres, Chriſtus humiliavit ſemetipſum, factus obediens uſque ad mortem, mortem autem crucis; propter quod, & Deus exaltavit illum, & donavit illi nomen, quod eſt ſuper omne nomen: ut in nomine JESU omne genuflectatur.

Hymnus.

JESU dulcis memoria,
Dans vera cordi gaudia:

Sed super mel, & omnia
Ejus dulcis præsentia.
Nil canitur suavius,
Nil auditur jucundius,
Nil cogitatur dulcius,
Quàm JESUS Dei Filius,
JESU, spes pœnitentibus,
Quàm pius es petentibus!
Quàm bonus te quærentibus!
Sed quid invenientibus?
Nec lingua valet dicere,
Nec littera exprimere;
Expertus potest credere,
Quid sit JESUM diligere.
Sis, JESU, nostrum gaudium,
Qui es futurus præmium;
Sit nostra in te gloria,
Per cuncta semper sæcula. Amen.

℣. Sit nomen Domini benedictum, allel.
℟. Ex hoc nunc, & usque in sæculum, alleluja. *Ad Magnificat, Antiph.*
Fecit mihi magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus, alleluja.

Oratio.

DEus, qui unigenitum Filium tuum constituisti humani generis Salvatorem, & JESUM vocari jussisti: concede propitius, ut cujus sanctum nomen veneramur in terris, ejus quoque aspectu perfruamur in cœlis. Per eundem Dominum nostrum.

Fit commem. Domin. II. post Epiphaniam.

Ad

Ad Completor. & per Horas diei, in fin. *Hymn. dicitur*: JESU, tibi ſit gloria, Qui natus es. de Virgine.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Admirabile nomen IESU, quod eſt ſuper omne nomen, * Venite adoremus.

Pſalm. Venite.

Hymnus.

JESU, Rex admirabilis,
Et triumphator nobilis,
Dulcedo ineffabilis
Totus deſiderabilis.
Quando cor noſtrum viſitas;
Tunc lucet ei veritas,
Mundi vileſcit vanitas,
Et intus fervet charitas.
JESU, dulcedo cordium,
Fons vivus, lumen mentium;
Excedens omne gaudium,
Et omne deſiderium.
JESUM omnes agnoſcite,
Amorem ejus poſcite;
JESUM ardenter quærite,
Et quærendo inardeſcite.
Te noſtra, JESU, vox ſonet;
Noſtri te mores exprimant;
Te corda noſtra diligant,
Et nunc, & in perpetuum. Amen.

In primo Nocturno, Antiph.

Domine Dominus noſter, quàm admirabile eſt nomen tuum in univerſa terra.

Psalm. 8.

QUoniam elevata est magnificentia tua, * super cœlos.
Ex ore infantium, & lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum, & ultorem.
Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorum; * lunam & stellas, quæ tu fundasti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?
Minuisti eum paulò minus ab Angelis, gloria, & honore coronasti eum; * & constituisti eum super opera manuum tuarum.
Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves & boves universas insuper & pecora campi.
Volucres cœli & pisces maris, * qui perambulant semitas maris.
Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!
Gloria Patri, &c.

Antiph. Domine Dominns noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Antiph. In nomine JESU omne genuflectatur, cœlestium, terrestrium, & infernorum.

Psalm. 18.

CÆli enarrant gloriam Dei, & opera manuum ejus annunciat firmamentum.

Dies

Dies diei eructat verbum, * & nox nocti indicat ſcientiam.
Non ſunt loquelæ, neque ſermones, * quorum non audiantur voces eorum.
In omnem terram exivit ſonus eorum: * & in fines orbis terræ verba eorum.
In ſole poſuit tabernaculum ſuum, & ipſe tamquam ſponſus procedens de thalamo ſuo.
Exultavit ut gigas ad currendam viam, * à ſummo cœlo egreſſio ejus.
Et occurſus ejus uſque ad ſummum ejus, * nec eſt qui ſe abſcondat à calore ejus.
Lex Domini immaculata convertens animas: * teſtimonium Domini fidele, ſapientiam præſtans parvulis.
Juſtitiæ Domini rectæ, letificantes corda; præceptum Domini lucidum illuminans oculos.
Timor Domini ſanctus permanens in ſæculum ſæculi; * judica Domini vera, juſtificata in ſemetipſa.
Deſiderabilia ſuper aurum, & lapidem pretioſum multum: * & dulciora ſuper mel, & favum.
Etenim ſervus tuus cuſtodit ea, * in cuſtodiendis illis retributio multa.
Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me: * & ab alienis parce ſervo tuo.
Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero: * & emundabor à delicto maximo.

Et erunt, ut complaceant eloquia oris mei: & meditatio cordis mei in conſpectu tuo ſemper.
Dñe adjutor meus, * & redemptor meus.
Gloria Patri, &c.
Antiph. In nomine JESU omne genuflectatur, cœleſtium, terreſtrium, & infernorum.
Antiph. Confitemini Domino, & invocate nomen ejus, mementote quoniam excelſum eſt nomen ejus. *Pſalm.* 23.
DOmini eſt terra, & plenitudo ejus: * orbis terrarum, & univerſi, qui habitant in eo.
Quia ipſe ſuper maria fundavit eum: * & ſuper flumina præparavit eum.
Quis aſcendet in montem Domini? * aut quis ſtabit in loco ſancto ejus?
Innocens manibus & mundo corde, * qui non accepit in vano animam ſuam, nec juravit in dolo proximo ſuo.
Hic accipiet benedictionem à Domino: * & miſericordiam à Deo ſalutari ſuo.
Hæc eſt generatio quærentium eum, * quærentium faciem Dei Jacob.
Attollite portas principes veſtras, & elevamini portæ æternales, * & introibit Rex gloriæ.
Quis eſt iſte Rex gloriæ? * Dominus fortis & potens Dominus potens in prælio.
Attollite portas principes veſtras, & elevamini portæ æternales, * & introibit Rex gloriæ.
Quis

Quis est iste Rex gloriæ? Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ. Gloria Patri, &c.
Antiph. Confitemini Domino, & invocate nomen ejus, mementote, quoniam excelsum est nomen ejus.
℣. Propter nomen tuum, Domine, propitiaberis peccato meo.
℟. Multum est enim. Pater noster.
Absolutio. Exaudi Domine.
Benedictio. Benedictione perpetua.

De Actibus Apostolorum.

Lectio I. *cap.* 3.

PEtrus autem, & Joannes ascendebant in templum ad horam orationis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex utero matris suæ bajulabatur: quem ponebant quotidie ad portam templi, quæ dicitur Speciosa, ut peteret eleemosynam ab introeuntibus in templum. Is cum vidisset Petrum, & Joannem incipientes introire in templum, rogabat, ut eleemosynam acciperet. Intuens autem in eam Petrus cum Joanne, dixit: Respice in nos. At ille itendebat in eos, sperans se aliquid accepturum ab eis Petrus autem dixit: Argentum & aurum non est mihi: quod autem habeo, hoc tibi do: In nomine JESU Christi Nazareni surge, & ambula. Et apprehensa manu ejus dextera, allevavit eum. Et protinus consolidatæ sunt bases ejus, & plantæ, & exiliens stetit, & ambulabat: & intravit cum illis in templum

ambulans, & exiliens, & laudans Deum.
℟. Ecce concipies, & paries Filium, & vocabis nomen ejus JESUM: * Ipse enim salvum faciet populum suum à peccatis eorum.
℣. Vocatum est nomen ejus JESUS, quod vocatum est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur. Ipse enim.
Benedictio. Unigenitus Dei Filius.

Lectio ii.

ET vidit omnis populus eum ambulantem, & laudantem Deum. Cognoscebant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemosynam sedebat, ad speciosam portam templi, & impleti sunt stupore, & extasi in eo, quod contigerat illi. Cùm teneret autem Petrum, & Joannem, cucurrit omnis populus ad eos ad porticum, quæ appellatur Salomonis, stupentes. Videns autem Petrus, respondit ad Populum: Viri Israelitæ, quid miramini in hoc, aut nos quid intuemini, quasi nostra virtute, aut potestate fecerimus hunc ambulare? Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Jacob, Deus patrum nostrorum glorificavit Filium suum JESUM, quem vos quidem tradidistis, & negastis ante faciem Pilati, judicante illo dimitti. Vos autem sanctum & justum negastis, & petistis virum homicidam donari vobis; Auctorem verò vitæ interfecistis, quem Deus suscitavit à mortuis, cujus nos testes su-

ſumus. Et in fide nominis ejus hunc, quem vos vidiſtis & noſtis, confirmavit nomen ejus: & fides, quæ per eum eſt, dedit integrã ſanitatem iſtam in conſpectu omnium veſtrum.

℟. Benedictum eſt nomen tuum, Deus patrum noſtrorum, qui cum iratus fueris, miſericordiæ recordaberis: * Et in tempore tribulationis peccata dimittis. ℣. Et benedictum nomen majeſtatis tuæ in æternum, qui facis mirabilia ſolus. Et in tempore. *Benedictio*. Spiritus ſancti.

Lectio iii. *Cap. 4.*

FActum eſt autem in craſtinum, ut congregarentur Principes eorum, & ſeniores, & ſcribæ in Jeruſalem, & Annas Princeps Sacerdotum, & Caiphas, & Joannes, & Alexander, & quotquot erant de genere ſacerdotali, & ſtatuentes eos in medio, interrogabant: In qua virtute, aut in quo nomine feciſtis hoc vos? Tunc repletus Spiritus ſancto Petrus, dixit ad eos: Principes populi, & ſeniores, audite. Si nos hodie dijudicamur in benefacto hominis infirmi, in quo iſte ſalvus factus eſt, notum ſit omnibus vobis, & omni plebi Iſrael: quia in nomine Domini noſtri JESU Chriſti Nazareni, quem vos crucifixiſtis, quem Deus ſuſcitavit à mortuis in hoc iſte iſtat coram vobis ſanus. Hic eſt lapis, qui reprobatus eſt à vobis ædificantibus, qui factus eſt in caput anguli: &

Digitized by Google

non est in alio aliquo salus. Nec enim aliud nomen est sub cœlo datum hominibus, in quo oporteat nos salvos fieri.
℟. Laudabo nomen tuum assiduè,* Et collaudabo illud in confessione.
℣. Lætabor, & exultabo in te: psallam nomini tuo, Altissime.
Et collaudabo. Gloria Patri. Et collaudabo.

In secundo Nocturno, Antiph.

Memores erunt nominis tui, Domine, in omni generatione, & generationem.

Psalm. 44.

ERuctavit cor meum verbum bonum:* dico ego opera mea regi.
Lingua mea calamus scribe,* velociter scribentis.
Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis.* propterea benedixit te Deus in æternum.
Accingere gladio tuo super femur tuum,* potentissime.
Specie tua, & pulcritudine tua,* intende, prospere procede, & regna.
Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam;* & deducet te mirabiliter dextera tua.
Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent,* in corda inimicorum regis.
Sedes tua Deus in sæculum sæculi:* virga directionis, virga regni tui.
Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem:* propterea unxit te Deus Deus tuus oleo læti-

Digitized by Google

letitiæ præ consortibus tuis.
Myrrha, & gutta, & cassia à vestimentis tuis, à domibus eburneis,* ex quibus delectaverunt te filiæ regum in honore tuo.
Astitit regina à dextrjs tuis in vestitu deaurato: * circumdata varietate.
Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam; & obliviscere pòpulum tuum, & domum patris tui.
Et concupiscet Rex decorem tuum:*quoniam ipse est Dominus Deus tuus, & adorabunt eum.
Et filiæ Tyri in muneribus,*vultum tuum depræcabuntur omnes divites plebis.
Omnis gloria ejus filiæ Regis ab intus, * in fimbriis aurejs circumamicta varietatibus.
Adducentur Regi Virgines post eam: * proximæ ejus afferentur tibi.
Afferentur in lætitia, & exultatione: * adducentur in templum Regis.
Pro patribus tuis nati sunt tibi filii,* constitues eos principes super omnem terram.
Memores erunt nominis tui,* in omni generatione, & generationem.
Propterea populi confitebuntur tibi in æternum:*& in sęculum sæculi. Gloria, &c.
Ant. Memores erunt nominis tui Domine, in omni gèneratione, & generationem.
Ant. Magnificatæ Dominum mecum, & exaltemus nomen ejus in idipsum.

Psalm.

Psalm.45.

DEus noster refugium, & virtus: * adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.
Propterea non timebimus dum turbabitur terra:* & transferentur montes in cor maris.
Sonuerunt, & turbatæ sunt aquæ eorum:* conturbati sunt mõtes in fortitudine ejus.
Fluminis impetus lætificat Civitatem Dei; * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.
Deus in medio ejus, non commovebitur:* adjuvabit eam Deus manè diluculò.
Conturbatæ sunt gentes, & inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.
Dominus virtutum nobiscum;* susceptor noster Deus Jacob.
Venite, & videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram:* auferens bella usque ad finem terræ.
Arcum conteret, & confringet arma: * & scuta comburet igni.
Vacate, & videte quoniam ego sum Deus:* exaltabor in gentibus, & exaltabor in terra.
Dominus virtutum nobiscum:* susceptor noster Deus Jacob. Gloria Patri, &c.
Antiph. Magnificate Dominum mecum, & exaltemus nomen ejus in idipsum.
Antiph. Omnes gentes quascunque fecisti venient, & adorabunt coram te Domine, & glo-

& glorificabunt nomen tuum.

Psalm. 85.

FUndamenta ejus in montibus sanctis: * diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.
Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.
Memor ero Rahab, & Babylonis, * scientium me.
Ecce alienegenæ, & Tyrus, & populus Æthiopum hi fuerunt illic.
Numquid Sion dicet homo, & homo natus est in ea: * & ipse fundavit eam Altissimus?
Dñs narrabit in scripturis populorum, & principum: * horum, qui fuerunt in ea.
Sicut lætantium omnium, * habitatio est in te, Gloria Patri, &c.
Antiph. Omnes gentes quascumque fecisti veniant, & adorabunt coram te Domine, & glorificabunt nomen tuum.
℣. Propter gloriam nominis tui Domine libera nos.
℟. Et propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum. Pater noster.
Absolutio. Ipsius pietas.
Benedictio. Deus Pater.

Sermo S. Bernardi Abatis.

Sermone 15. super Cant. circa medium.

Lectio iv.

NOn otiosè Spiritus sanctus nomen Sponsi oleo comparat, cùm ita doceat, Sponsam ad Sponsum clamare: oleum effusum nomen tuum. Oleum enim lucet, pas-

pascit, & ungit. Fovet ignem, nutrit carnem, lenit dolorem: lux, cibus, medicina. Vide idem nunc & de Sponsi nomine. Lucet prædicatum, pascit recogitatum, invocatum lenit, & ungit. Et percurramus singula. Unde putas in toto orbe tanta, & tam subita fidei lux, nisi de prædicato nomine JESU? Nonne in hujus nominis luce Deus nos vocavit in admirabile lumen suum quibus illuminatis, & in lumine isto videntibus lumen, dicat meritò Paulus: Fuistis aliquando tenebræ, nunc autem lux in Domino.

℟. Sperent in te, qui noverunt nomen tuũ: Quoniam non dereliquisti quærentes te Domine.

℣. Exurge Domine, adjuva nos, & libera nos propter nomen tuum. Quoniam.

Benedictio. Christus perpetuæ.

Lectio v.

HOc denique nomen coram Regibus, & Gentibus, & filiis Israel portare jussus est idem Apostolus; & portabat nomen, tanquam lumen. & illuminabat patriam, et clamabat ubique: Nox præcessit. dies autem appropinquavit. Abiiciamus ergo opera tenebrarum, et induamur arma lucis (sicut in die honestè ambulemus. Et monstrabat omnibus lucernam super candelabrum; annuntians in omni loco JESUM, & hunc crucifixum. Quomodo lux ista resplenduit, ac perstrinxit cunctorum intu-

intuentium oculos, quando de ore Petri, tanquam fulgur egrediens, claudi unius corporales plantas solidavit, & bases, multosque spiritualiter cæcos illuminavit? Nũquid non ignem sparsit, cum ait In nomine JESU Christi Nazareni surge, & ambula?

℟. Confiteamur nomini tuo magno, *Quoniam terribile, & sanctum est.

℣. Hi in curribus & hi in equis, nos autem in nomine Domini Dei nostri invocabimus. Quoniam.

Benedictio. Ignem suis amoris.

Lectio vi.

NEc tantùm lux est nomen JESU, sed est & cibus. An non toties confortaris, quoties recordaris? Quid æquè mentem cogitantis impinguat? Quid ita exercitatos reparat sensus, virtutes roborat, vegetat mores bonos, atque honestos, castas fovet affectiones? Aridus est omnis animæ cibus, si non oleo isto infunditur. Insipidus est, si non hoc sale conditur. Si scribas, non sapit mihi, nisi legero ibi JESUM, Si disputas, aut conferas, non sapit mihi, nisi senuerit ibi JESUS. JESUS mel in ore, in aure melos, in corde jubilus. Sed est & medicina Tristatur aliquis nostrum? Veniat in cor ejus JESUS, & inde saliat in os. Et ecce ad exortum nominis lumen, nubilum omne diffugit, redit serenum. Labitur quis in crimen? currit insuper ad laqueum mortis

tis desperando? Nonne, si invocet nomen vitæ, confestim respirabit ad vitam?

℟. Lætentur omnes, qui sperant in te Domine in æternum exultabunt, & habitabis in eis, & gloriabuntur in te omnes, * Qui diligunt nomen tuum.

℣. Domine, in lumine vultus tui ambulabunt, & in nomine tuo exultabunt tota die. Qui. Gloria Patri. Qui.

In tertio Nocturno.

Antip. Cantate Domino, & benedicite nomini ejus: * annunciate de die in diem salutare ejus. *Psalm.* 95.

CAntate Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Dño, & benedicite nomini ejus: * annunciate de die in diem salutare ejus.

Annunciate inter gentes gloriam ejus: * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, & laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes diligentium dæmonia: * Dominus autem cœlos fecit.

Confessio, & pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia, & magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Dño patriæ gentium, afferte Domino gloriam, & honorem: * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, & introite in atria ejus: * adorate Domino in atrio sancto ejus.

Commoveatur à facie ejus universa terra: *

dici-

Digitized by Google

dicite in gentibus, quia Dñs regnavit.
Etenim correxit orbem terræ, qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.
Lætentur cœli, & exultet terra, commoveatur mare, & plenitudo ejus: gaudebunt campi, & omnia, quæ in eis ſunt.
Tunc exultabunt omnia ligna ſylvarum a facie Domini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.
Judicabit orbem terrę in ęquitate * & populos in veritate ſua. Gloria Patri, &c.
Ant. Cantate Dño, & benedicite nomini ejus: * annunciate de die in die ſalutare ejus.
An. Secundum nomen tuum Deus, ſic & laus tua in fines terræ: juſtitia plena eſt dextera tua.

Pſalm. 96.

DOminus regnavit, exultet terra: * lætentur inſulæ multæ.
Nubes, & caligo in circuitu ejus: * juſtitia, & judicium correctio ſedis ejus.
Ignis ante ipſum præcedet, & inflammabit in circuitu inimicos ejus.
Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: * vidit, & commota eſt terra.
Montes, ſicut cera fluxerunt à facie Domini: * à facie Domini omnis terra.
Annunciaverunt cœli juſtitiam ejus, * & viderunt omnes populi gloriam ejus.
Confundantur omnes, qui adorant ſculpti-

ptilia : * & qui gloriantur in ſimulacris ſuis.
Adorate eum omnes Angeli ejus: * audivit, & lætata eſt Sion.
Et exultaverunt filiæ Judæ: * propter judicia tua Domine.
Quoniam tu Dominus altiſſimus ſuper omnem terram : * nimis exaltatus es ſuper omnes deos.
Qui diligitis Dominum, odite malum: * cuſtodit Dominus animas ſanctorum ſuorum, de manu peccatoris liberabit eos.
Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætitia.
Lætamini juſti in Domino, * & confitemini memoriæ ſanctificationis ejus.
Gloria Patri, &c.
Antiph. Secundùm nomen tuum Deus, ſic & laus tua in fines terræ : juſtitia plena eſt dextera tua.
Antiph. Cantate Deo, pſalmum dicite nomini ejus: iter facite ei, qui aſcendit ſuper occaſum Dominus nomen illi.

Pſalm. 97.

CAntate Domino canticum novum : * quia mirabilia fecit.
Salvavit ſibi dextera ejus: * & brachium ſanctum ejus.
Notum fecit Dominus ſalutare ſuum; * in conſpectu gentium revelavit juſtitiam ſuam.
Recordatus eſt miſericordiæ ſuæ, & veritatis ſuæ domui Iſrael.

Vi-

Digitized by Google

Viderunt omnes termini terræ, * salutare Dei nostri.
Jubilate Deo omnis terra: * cantate, & exultate, & psallite.
Psallite Domino in cithara, in cithara, & voce psalmi: * in tubis ductilibus, & voce tubæ corneæ.
Jubilate in conspectu Regis Domini: * moveatur mare, & plenitudo ejus; orbis terrarum, & qui habitant in eo.
Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt à conspectu Domini: * quoniam venit judicare terram.
Judicabit orbem terrarum in justitia, * & populos in æquitate. Gloria Patri, &c.
Antiph. Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus; iter facite ei, qui ascendit super occasum, Dominus nomen illi.
℣. Afferte Domino gloriam, & honorem.
℟. Afferte Domino gloriam nomini ejus
Pater noster.
Absolutio. A vinculis:
Benedictio. Evangelica lectio, &c.
Lectio sancti Evangelii secundùm Lucam.
Lectio vii. *Cap.2.b*

IN illo tempore; Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur puer, vocatũ est nomen ejus JESUS. Et reliqua.
Homilia sancti Bernardi Abbatis.
Sermo 1. de Circumcisione.

MAgnum & mirabile Sacramentum. Circumciditur puer, & vocatur JE-

JESUS. Quid sibi vult ista connexio? Circumcisio nempe magis salvandi, quàm Salvatoris esse videtur; & Salvatorem circumcidere potiùs decet, quàm circumcidi. Sed agnosce mediatorem Dei & hominum, qui ab ipso nativitatis suæ exordio divinis humana sociat, ima summis. Nascitur ex muliere, sed cui fœcunditatis fructus sic accedat, ut non decidat flos virginitatis. Pannis involvitur, sed panni ipsi Angelicis laudibus honorantur. Absconditur in præsepio; sed proditur radiante stella de cœlo. Sic & circumcisio veritatem susceptæ probat humanitatis: & nomen, quod est super omne nomen, gloriam indicat majestatis. Circumciditur tamquam verus Abrahæ filius; JESUS vocatur tamquam Filius Dei.

℟. Tribulationem, & dolorem inveni: * Et nomen Domini invocavi.

℣. Turris fortissima nomen Domini, in ipso speravi, & adjutus sum. Et nomen Domini invocavi.

Benedictio. Divinum auxilium.

Lectio viii.

NEque enim ad instar priorum meus iste JESUS nomen vacuum, aut inane portat. Non est in eo magni nominis umbra, sed veritas. Cœlitus siquidem inditum nomine Evangelista testatur, quod vocatum est ab Angelo, priusquam in utero conciperetur. Et attende verbi pro-

profunditatem: Poſtquam natus eſt JESUS. JESUS vocatur ab hominibus, qui vocatus eſt ab Angelo, priuſquam in utero conciperetur. Idem quippe & Angeli Salvator, & hominis; ſed hominis ab incarnatione, Angeli ab initio creaturæ. Vocatum eſt ait, nomen ejus JESUS, quod vocatum eſt ab Angelo. In ore ergo duorum, vel trium teſtium ſtat omne verbum: & ipſum, quod in Propheta abbreviatum, manifeſtiùs in Evangelio legitur, caro factum.

℟. Et expectabo nomen tuum Domine:* Quoniam bonum eſt in conſpectu ſanctorum tuorum.

℣. Ut confiteamur nomini ſancto tuo, & gloriemur in laude tua. Quoniam. Gloria. Quoniam.

Benedictio. Ad ſocietatem.

Lect. ix. de Homil. Dom. II. poſt Epiphaniam.

AD LAUDES.

& per Horas Antiph.

OLeum effuſum nomen tuum, ideò adoleſcentulæ dilexerunt te.

Pſalm. Dominus regnavit. *cum reliq. de Dominica, ut in Pſalterio.*

Antiph. Scitote, quia Dominus ipſe eſt Deus, cujus nomen in æternum.

Antiph. Sitivit anima mea ad nomen ſanctum tuum Domine.

Antiph. Benedictum nomen gloriæ tuæ ſan-

ſanctum, & laudabile, & ſuperexaltatum in ſæcula.

Antiph. Juvenes, & virgines, ſenes cum junioribus laudate nomen Domini, quia exaltatum eſt nomen ejus ſolius.

Capitulum. *Philip* 2.

FRatres, Chriſtus humiliavit ſemetipſum, factus obediens uſq; ad mortem, mortem autem crucis; propter quod & Deus exaltavit illum, & donavit illi nomen, quod eſt ſuper omne nomen: ut in nomine JESU omne genuflectatur.

Hymnus.

JESU, decus Angelicum,
In aure dulce canticum,
In ore mel mirificum,
In corde nectar cœlicum.
Qui te guſtant, eſuriunt,
Qui bibunt, adhuc ſitiunt;
Deſiderare neſciunt,
Niſi JESUM, quem diligunt.
O JESU mi dulciſſime,
Spes ſuſpirantis animæ!
Te quærunt piæ lacrymæ,
Te clamor mentis intimæ.
Mane nobiſcum Domine,
Et nos illuſtra lumine,
Pulſa mentis caligine,
Mundum reple dulcedine.
JESU, flos Matris Virginis,
Amor noſtræ dulcedinis,
Tibi laus, honor nominis,

Digitized by Google

Regnum beatitudinis. Amen.
℣. Adjutorium nostrum in nomine Dñi.
℟. Qui fecit cœlum, & terram.
Ad Benedictus. Antiphona.
Dedit se, ut liberaret populum, & acquireret sibi nomen æternum, Alleluja.

Oratio.

DEus, qui unigenitum Filium tuum constituisti humani generis Salvatorem, & JESUM vocari jussisti: concede propitius, ut cujus sanctum Nomen veneramur in terris, ejus quoque aspectu perfruamur in cœlis. Per eundem Dñm.
Postea fit comm. Dom. II. post Epiphaniam.
Ad Primam, ℟. *breve.* Christe fili.
℣. Qui natus es de Maria Virgine.
Ad Tertiam, Antiphona. Scitote.
Cap. Fratres, Christus humiliavit.
℟. *Breve.* Sit nomen Domini benedictum, Alleluja, alleluja. Sit nomen.
℣. Ex hoc nunc & usque in sæculum, Alleluja, alleluja. Gloria Patri. Sit.
℣. Afferte Domino gloriam, & honorem, Alleluja.
℟. Afferte Domino gloriam nomini ejus, Alleluja. *Ad Sextam, Antiph.* Sitivit.

Capitulum. Philip. 2.

IN nomine JESUS omne genuflectatur, cœlestium, terrestrium, & infernorum, & omnis lingua confiteatur, quia Dominus JESUS Christus in gloria est Dei Patris.
℣. *br.* Afferte Domino gloriam, & hono-

rem, * Alleluja, alleluja, Afferte.

℣. Afferte Domino gloriam nomini ejus, Alleluja, alleluja. Gloria. Afferte.

℣. Magnifica te Dominum mecum, Allel.

℟. Et exaltemus nomen ejus in idipſum, Alleluja.

Ad Nonam, Antih. Juvenes & virgines.

Capitulum. *Col.3.*

OMne, quodcumque facitis, in verbo, aut in opere, omnia in nomine Domini JESV Chriſti facite, gratias agentes Deo, & Patri per ipſum.

℟. *breve.* Magnificate Dominum mecum, * Alleluja, Alleluja. Magnificate.

℣. Et exaltemus nomeu ejus in idipſum, Alleluja, Alleluja. Gloria. Magnificate.

℣. Adjutorium noſtrum in nomine Domini, Alleluja.

℟. Qui fecit cœlum, & terram, Alleluja.

In II. Veſperis omnia dicuntur ſicut in primis. Ad Magnificat, Antiph.

Vocabis nomen ejus JESVM; ipſe enim ſalvum faciet populum ſuum à peccatis eorum, Alleluja. *Oratio.*

DEus, qui Vnigenitum Filium tuum conſtituiſti humani generis Salvatorem, & JESVM vocari juſsiſti: concede propitius, ut cujus ſanctum Nomen veneramur in terris, ejus quoque aſpectu perfruâmur in cœlis. Per eundem Dominum.

Deinde ſit comm. Dom. II. poſt Epiphaniam.

Die

Die XXVIII. Januarii.

IN FESTO
S. JULIANI
EPISCOPI, ET CONFESSORIS.

Semiduplex ad libitum.

In omnibus Regnis, ac Dominiis Catholico Hispaniarum Regi subjectis recitandum die 28. Jan. Festo ejusdem Sancti.

Omnia de Communi Confess. Pontif. præter Orationem & Lectiones secundi Nocturni. *Oratio.*

EXcita, quæsumus Domine in populo tuo Spiritum Charitatis, quo Beatum Julianum Pontificem tuum replere dignatus es: & concede, ut cujus festivitatem celebramus, per ejus ad te exempla gradiamur. Per Dom.

Lectiones I. Noct. de Scrip. occ.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JVlianus Ecclesiæ Conchensis Episcopus, Burgis piis, & honestis Parentibus natus est. Ejus ortum præclara ipsius Sanctitatis, & Episcopalis dignitatis signa divinitùs data nobilitarunt. Nam adeò formosus, & pulcher in lucem editus est, ut omnes intuentes os ejus cœlesti quidam fulgore perfusum admirarentur: Multò magis verò tum Puer grandior palàm super fontem Baptismatem tamdiù visus est, Mitra, & Baculo Epis-

copalibus insigniis ornatus, dum adstantes admonuit ut Infanti Juliani nomen imponeret. Posteà, piè Sanctèque educatus, liberalibusque disciplinis apprimè eruditus, Theologiæ operam dedit, in qua plurimum profecit. Itaque probatæ vitæ, exemplo, & Divini verbi prædicatione toti Hispaniæ mirandum in modum profuit. Quare ab Alphonso Nono Castellæ Rege Episcopale munus suscipere coactus est: quod summa cum laude obivit.

℟. Inveni David servum meum: oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo: & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

VErè Pater Pauperum fuit, quippè, qui egentium, viduarum, ac pupillorum inopiam pecunia, & aliis pietatis officiis sublevavit. Redditus Ecclesiæ suæ tum sublevandis miseris, tum instaurandis, ornandisque Templis insumpsit; ipse tenui victu contentus quam laborem manuum suarum comparabat. In oratione assiduus erat, cujus vi paterna charitate ardens, multa, & magna pro salute Populi à Deo impetravit. Quorum illa inprimis illustria, cum aliquando tota Provincia rei frumentariæ laboraret inopia: nec quidquam amplius in Episcopa-

tus

tus borreis superesset; Populi calamitatem miseratus præces cum lacrymis ad Deum fudit. Tunc plurimum tritici ad Ædes Sancti Episcopi à permultis jumentis comportatum est: quæ deposito onere evanuerunt. Cumque itèm dira in populum lues grassaretur: Sancti Episcopi Oratione sedata est. Multos quoque variis insanabilium morborum generibus affectus in sanitatem restituit.

℟. Posui adjutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

SUper gregem suum tamquam bonus, & sedulus Pastor diligentissimè vigilavit: lupos arcens ab ovibus, & oves pascens verbo vitæ, cibum cuique tribuens pro captu congruentem. Corpus suum jejuniis, & vigiliis assiduè castigans, seipsum bonorum operum exemplar in omnibus præbuit. Denique cum annos ferè octoginta maxima cum Sanctitate vixisset, plenus dierum, atque virtutum in senectute bona migravit ad Dominum. Quinto kalendas Februarii anno millesimo ducentesimo octavo, & honorificè in Ecclesia sua sepultus, post mortem quoque miraculorum gloria clarus, magna Populi veneratione colitur. Anno post-

modum millesimo quingentesimo decimo octavo, Leone X. Pont. Max. Corpus ejus è Sacello, ubi multos jacuerat annos, effossum, ad locum propè Aram magnifice exornatum tertio Idus Aprilis solemni pompa, ac maxima celebritate translatum est. Commemorationis ejus quoque festivitas Nonis Septembris ex Julii Tertii Summi Pont. concessione recolitur.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus repleta est; * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Ipse Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno Homil, in Evang. Homo peregre, *ut in communi.*

Missa Statuit.

Die x. Februarii

IN FESTO

S. SCHOLASTICÆ VIRGINIS.

DUPLEX.

Oratio.

DEUS, qui Animam B. Virginis tuæ Scholasticæ, ad ostendendam innocentiæ viam, in Columbæ specie Cœlum penetrare fecisti; da nobis ejus meritis, & præ-

precibus ita innocenter vivere, ut ad æterna mereamur gaudia pervenire. Per Dominum.

IN II. NOCTURNO.

Ex Libro ſecundo Dialogorum S. Gregorii Papæ. Cap. 33.

Lectio iv.

SCholaſtica Venerabilis Patris Benedicti Soror, omnipotenti Domino ab ipſo infantiæ tempore dedicata; ad eum ſemel per annum venire conſueverat; ad quam Vir Dei non longè extra januam in poſſeſſione Monaſterii deſcendebat. Quadam verò die venit ex more, atque ad eam cum Diſcipulis venerabilis ejus deſcendit Frater, qui totum diem in Dei laudibus, ſacriſque colloquiis ducentes, incumbentibus jam noctis tenebris, ſimul acceperunt cibum. Cumque adhuc ad menſam ſederent, & inter ſacra colloquia tardior ſe hora protraheret, eadem ſanctimonialis fœmina Soror ejus eum rogavit, dicens: Quæſo te, ut iſta nocte me non deſeras, ut uſque mane de cœleſtis vitæ gaudiis loquamur. Cui ille reſpondit: Quid eſt quod loqueris Soror? manere extra cellam nullatenus poſſum. Tanta verò erat Cœli ſerenitas, ut nulla in aere nubes appareret. Sanctimonialis autem fœmina, cum verba Fratris negantis audiviſſet, inſertas digitis manus ſuper menſam poſuit, & caput in manibus

bus omnipotentem Dominum rogatura declinavit. Cumque levaret de mensa caput, tanta coruscitationis, & tonitrui virtus, tantaque inundatio pluviæ erupit, ut neque venerabilis Benedictus neque Fratres, qui cum eo aderant; extra loci limen, quo consederant, pedem movere potuerint.

Lectio v.

SAnctimonialis quippè fœmina caput in manibus declinans lacrimarum fluvium in mensam fuderat, per quas serenitatem aeri ad pluviam traxit. Nec paulò tardius post orationem inundatio illa secuta est, sed tanta fuit convenientia orationis, & inundationis, ut de mensa caput jam cum tonitruo levaret: quatenus unum, idemque esset momentum, & levaret caput, & pluviam deponere. Tunc Vir Dei inter coruscos, & tronitruos, atque igentis pluviæ inundationem, videns se ad Monisterium non posse remeare, cœpit conqueri contristatus dicens. Parcat tibi omnipotens Deus Soror, quid est, quod fecisti? Cui illa respondit: Ecce rogavi te, & audire me noluisti: rogavi Deum meum, & audivit me: modo ergo, si potes, egredere, & me dimissa ad Monasterium recede. Ipse autem exire extra tectum non valens, qui remanere sponte noluit in loco, mansit invitus. Sicque factum est, ut totam noctem

ctem pervigilem ducerent, atque per sacra spiritalis uitæ colloquia, sese uicaria relatione satiarent.

Lectio vi.

CUmque die altero eadem venerabilis fœmina ad cellam propriam recessisset, Vir Dei ad Monasterium rediit. Cum, ecce, post triduum in cella consistens, elevatis in aera oculis, vidit ejusdem Sororis suæ Animam de corpore egressam, in Columbæ specie Cæli secreta penetrare. Qui tantæ ejus gloriæ congaudens, Omnipotenti Deo in hymnis, & laudibus gratias reddidit, ejusque obitum Fratribus denunciavit. Quos etiam protinus misit, ut ejus corpus ad Mònasterium deferrent, atque in sepulchro, quod sibi ipsi paraverat, ponerent. Quo facto contigit, ut quorum mens una semper in Deo fuerat, eorum quoque corpora nec sepultura separaret.

In Tertio Nocturno, Homilia in Evang. Simile erit Regnum Cœlorum decem Virginibus, *de Commune Virginum.*

Si hoc Festum celebretur in Quadragesima, Lectio ix. erit de Homilia Feriæ.

Die viii. Martii.

IN FESTO S. JOANNIS DE DEO CONFESSORIS.

Et Ordinis Hospitalitatis Fundatoris.

D U P L E X.

Omnia de communi Confessoris non Pontificis, præter ea, quæ hic assignantur.

ORATIO.

DEus, qui beatum Joannem, tuo amore succensum, inter flammas innoxium incendere fecisti, & per eum Ecclesiam tuam nova prole fœcundasti: præsta ipsius suffragantibus meritis, ut igne Charitatis tuæ vitia nostra curentur, & remedia nobis æterna proveniant. Per Dominum nostrum.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de libro Ecclesiastici. Beatus vir. *de communi Confess. non Pontificis secundo loco.*

IN II. NOCTURNO. *Lectio iv.*

JOannes de Deo ex Catholicis, piisque parentibus in Oppido Montis Majoris junioris Regni Lusitaniæ natus, quàm sublimiter in sortem domini fuerit electus, insuetus splendor super ejus Domo refulgens, sonitusque æris campani sua sponte emissus ab ipso ejus nativitatis tempore non obscura prænunciarunt. A teneriori vivendi rationi; Divina operan-

te

te virtute revocatus, magnæ sanctitatis exhibere specimen cœpit, & ob auditam prædicationem verbi Dei, sic ad meliora se excitatum sensit, ut jam ab ipso sanctioris vitæ rudimento consummatum aliquid, perfectumque visus sic attigisse. Bonis omnibus in pauperes carceribus inclusos erogatis, admirabilis pœnitentiæ, suisque ipsius contemptus cuncto populo spectaculum factus, à plerisque ceu demens graviter afflictus, in carcerem amentibus destinatũ conjicitur. At Joannes cœlesti Charitate magis incensus, gemino atque amplo valetudinario ex piorum eleemosynas in Civitate Granatensi extructo, jactoque novi Ordinis fundamento, Ecclesiam nova prole fœcundavit Fratrum Hospitalitatis, infirmis præclaro animarum, corporumque profectu inservientium, & longè, latèque per Orbem diffusorum.

℞. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

PAuperibus, ægrotis, quos propriis quandoque humeris donum deferebat, nulla re ad animæ, corporisque salutem profigua deerat. Effusa quoque extra no-

comium Charitate indigentibus mulieribus viduis, & præcipuè virginibus periclitantibus clam alimenta subministrabat, curamque indefessam adhibebat, ut carnis concupiscentiam à proximis hujusmodi vitio iniquinatis exterminaret. Cũ autem maximum in regio Granatensi valetudinario excitatum fuisset incendium; Joannes impavidus prosiliit in ignem, huc, illuc discurrens, quousque tum infirmos humeris exportatos, tum lectulos è fenestris projectos ab igne vindicavit, ac per dimidiam horam inter flammas jam in immensum succrescentes versatus, exinde divinitus incolumis, universis civibus admirantibus, exivit in scola Charitatis docens, segniorem in eum fuisse ignem qui foris usserat, quam qui intus accenderat.

℟. Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum ℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad.

Lectio vi.

Multiplicati asperitatum genere demississima obedientia, extrema paupertate, orandi studio rerum divinarum contemplatione, ac in Beatam Virginem pietate mirificè excelluit, & lacrymarum dono enituit. Denique gravi morbo correptus, omnibus Ecclesiæ Sacramentis, ritè,

rite, ſanctèque refectus, viribus licèt deſtitutus, propriis indutus veſtibus è lectulo ſurgens, ac provolutus in genua, manu, & corde Chriſtum Dominum è Cruce pendentem perſtringens, octavo Idus Martii; anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo obiit in oculo Domini, quem etiam mortuus tenuit, nec dimiſit, & in eadem corporis conſtitutione ſex circiter horas, quouſque inde dimotus fuiſſet, tota Civitate inſpectante, mirabiliter permanſit odorem mire fragantem diffundens. Quem ante, & poſt obitum plurimis miraculis clarum Alexander Octavus Pontifex Maximus in Sanctorum numerum retulit.

℟. Iſte homo perfecit omnia, quæ locutus eſt ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi juſtum coram me ex omnibus gentibus. ℣. Iſte eſt, qui contempſit vitam mundi, & pervenit ad cœleſtia regna Quia te. Gloria Patri. Quia te.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii ſecundùm Matth.

Lectio vii. *Cap. 22. d.*

IN illo tempore: Acceſſerunt ad Jeſum Phariſei, & interrogavit eum unum ex eis Legis doctor, tentans eum: Magiſter, quod eſt mandatum magnum in lege? Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chryſoſtomi.

Ho-

Homil. 72. in Matth.

SAdduceis confusis ; Pharisei rursus aggrediuntur ; cumque quiescere oporteret, decretare voluerunt ; & Legis peritiam profitentem præmittunt, non discere, sed tentare cupientes ; ac ita interrogant ; Quodnam primum mandatum in Lege sit ? Nam cum primum illud sit, Diliges Dominum Deum tuum : putantes causas sibi allaturum ad mandatum corrigendum, aliquid addendo, quoniam Deum se faciebat, hoc modo interrogant : Quid igitur Christus ? Ut ostendat idcirco ad hæc eos devenisse ; quia nulla in eis Charitas, sed invidiæ livore tabescerent : Diliges, inquit, Dominum Deum tuum, hoc primum, & magnum mandatum est. Secundum autem simile huic: Diliges proximum tuum sicut teipsum.

℟. *Iste est*, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & de omni corde suo laudavit Dominum : Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, & permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

Lectio viii.

QUamobrem simile est huic ? quoniam hoc illud inducit, & ab alio rursus munitur. Quicumque enim malè agit, odio habet lucem. Et rursus : Dixit insipiens in corde suo : Non est Deus. Deinde

de sequitur, Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in studiis suis. Et iterum. Radix omnium malorum avaritia est: quã quidam appetentes, erraverunt à fide. Et qui diligit, mandata mea servabit, quorũ caput, & radix est. Diliges Dominum Deũ tuum, & proximum tuum sicut teipsum.

℟. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur à nuptiis ℣. Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Si hoc festum venerit in Quadragesima, nona Lectio legitur de Homilia Feriæ occurrentis, & de ea fit commemoratio.

Lectio ix.

SI ergo diligere Deum, diligere proximum est; nam si diligis me, ò Petre inquit, pasce oves meas) si etiam dilectio proximi facit, ut mandata custodias; merito ait, in his totam Legem, & Prophetas pendere. Et quemadmodum in superioribus, cum de resurrectione interrogaretur, plus docuit, quam tentantes petebant, si in hoc loco de primo interrogatus mandato, secundum etiam, non valdè quam primum inferius, sponte attulit: secundum enim est primo simile. Ita occultè insinuavit, odio illos ad quærendum incitari. Charitas enim, inquit, non æmulatur. Te Deum, &c. *Die*

OFFICIUM SANCTI JOSEPH SPONSI B. M. V. CONFESSORIS.

DUPLEX SECUNDÆ CLASSIS.

Antiphona.

JAcob autem genuit Joseph Virum Mariæ, de qua natus est Jesus, qui vocatur Christus.

Psalmus: Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica, & loco ultimi. Psalmus*: Laudate Dominum omnes gentes.

Antiph. Missus est Angelus Gabriel à Deo ad Virginem desponsatam Viro, cui nomen erat Joseph, de Domo David, & nomen Virginis Maria.

Antiph. Cùm esset desponsata Mater Jesu Maria Joseph, antequã cõvenirent, inventa est in utero habens de Spiritu Sancto.

Antiph. Joseph Vir ejus, cum esset justus, & nollet eam traducere, voluit occultè dimittere eam.

Antiph. Angelus Domini apparuit Joseph dicens: Joseph fili David noli timere accipere Mariam Conjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est: pariet autẽ filium, & vocabis nomen Jesum.

Capitulum *Prov.* 28. & 27.

VIr fidelis multum laudabitur: Et qui Custos est Domini sui, glorificabitur.

Hy-

Hymnus.

TE Joseph, celebrent agmina cœlitum,
Te cuncti resonent Christiadũ Chori.
Qui clarus meritis junctus es inclytæ
Casto fœdere Virgini.
Almo cum tumidam germine conjugem.
Admirans, dubio tangeris anxius,
Afflatu superi flaminis Angelus.
Conceptum puerum docet.
Tu natum Dominum stringis, ad exteras
Ægypti profugum tu sequeris plagas,
Amissum, solymis quæris, & invenis
Miscens gaudia fletibus.
Post mortem reliquos mors pia consecrat
Palmamq; emeritos gloria suscipit,
Tu vivens superis par frueris Deo.
Mira sorte beatior.
Nobis summa Trias, parce precantibus,
Da Joseph meritis sidera scandere:
Ut tandem liceat, nos tibi perpetim,
Gratum promere canticum. Amen.

℣. Constituit eum Dominum domus suæ.
℟. Et Principem omnis possessionis suæ.

Ad Magnificat. Antiphona.

Exurgens Joseph à somno fecit, sicut præcepit ei Angelus Domini, & accepit Conjugem suam.

Oratio.

SAnctissimæ Genitricis tuæ Sponsi, quęsumus Domine meritis adjuvemur: ut quod possibilitas nostra non obtinet, ejus nobis intercessione donetur. Qui vivis, &c.

Si

Digitized by Google

Si celebretur in Quadragesima fit commemoratio feriæ.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

CHristum Dei filium, qui putari dignatus est filius Joseph: venite adoremus.

Psalm. Venite exultemus.

Hymnus.

Cœlitum Joseph decus, atque nostræ
Certa spes vitæ, columenque mundi,
Quas tibi læti canimus benignus,
Suscipe laudes.

Te sator rerum statuit pudicæ
Virginis Sponsum, voluitque Verbi
Te Patrem dici, dedit, & ministrum
Esse salutis.

Te Redemptorem stabulo jacentem,
Quem Chorus vatumcecinit futurum;
Aspicis gaudens, humilisque natum
Numen adoras.

Rex Deus Regum Dominator Orbis,
Cujus adnutum tremit inferorum
Turba, cui pronus famulatur æther:
Se tibi subdit.

Laus sit excelsæ Triadi perennis,
Quæ tibi præbens superos honores,
Det tuis nobis meritis, beatæ
Gaudia vitæ. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Antiph. Ascendit Joseph à Galilea de Civitate Nazareth in Judæam in Civitatem David, quæ vocatur Bethlehem, ut profiteretur cum Maria. *Psal-*

Digitized by Google

Psalmus : Beatus Vir, *cum reliquis de Communi Confess. non Pontif.*
Antiph. Venerunt Pastores festinantes : & invenerunt Mariam, & Joseph, & Infantem positum in præsepio.
Psal. Quare fremuerunt.
Antiph. Ecce Angelus Domini apparuit in somnis Joseph dicens Surge, & accipe Puerum, & Matrem ejus, & fuge in Ægyptum.
Psal. Domine quid multiplicati.
℣. Constituit eum Dominũ Domus suæ.
℟. Et Principem omnis possessionis suæ.

De Libro Genesis.

Lectio j. *Cap.* 29.

JOseph igitur ductus est in Ægyptum, emitque eum Putiphar Eunuchus Pharaonis Princeps Exercitus. Vir Ægyptius, de manu Ismaelitarum, à quibus perductus erat. Fuitque Dominus cum eo, & erat Vir in cunctis prosperè agens: habitavitque in domo Domini sui, qui optimè noverat Dominum esse cum eo, & omnia, quæ gereret, ab eo dirigi in manu illius. Invenitque Joseph gratiam coram Domino suo, & ministrabat ei, à quo præpositus omnibus gubernabat creditam sibi Domum, & universa, quæ ei tradita fuerant: benedixitque Dominus domui Ægyptii propter Joseph.

℟. Fuit Dominus cum Joseph, & dedit ei gratiã in cõspectu Principis carceris; * Qui tradidit in manu illius universos vinctos:

℣. Quid-

℣. Quidquid fiebat, sub ipso erat: Dominus enim erat cum illo, & omnia opera ejus dirigebat. Qui tradidit in manu, &c.

Genes. Cap. 41. Lectio ij.

PLacuit Pharaoni consilium Joseph, & cunctis Ministris ejus; Locutusque est ad eos: Num invenire poterimus talem Virum, qui Spiritu Dei plenus sit? dixit ergo ad Joseph: Quia ostendit Tibi Deus omnia; quæ locutus es, numquid sapientiorem, & consimilem tui invenire potero? Tu eris super domum meam, & ad tui oris imperium cunctus Populus: obediet uno tantùm Regni solio Te præcedam.

℟. Esuriente Terra Ægypti clamavit populus ad Regem alimenta petens: Quibus ille respondit: Ite ad Joseph, & quidquid vobis dixerit, facite.

℣. Crescebat quotidiè fames in omni terra, aperuitq; Joseph universa horrea, & vendebat Ægyptiis. Ite ad Joseph, & quidquid, &c.

Genes. Cap. 41. Lectio iij.

DIxitque rursùs Pharao ad Joseph: Ecce constitui Te super universam Terram Ægypti. Tulitque annulum de manu sua, & dedit eum in manu ejus: Vestivitque eum Stola byssina, & collo torquem auream circumposuit. Fecitque eum ascendere super Currum suum secundum, clamante præcone, ut omnes coram eo genuflecterent, & præpositum esse scirent universæ Terræ Ægypti. Dixitque Rex ad Jo-

Joseph: Ego sum Pharao: absque tuo imperio non movebit quisquam manum, aut pedem in omni Terra Ægypti.

℟. Fecit me Dominus quasi Patrem Regis, & Dominum universæ domus ejus: nolite pavere; * Pro salute enim vestra misit me Deus ante vos in Ægyptum.

℣. Venite ad me, ego dabo vobis omnia bona Ægypti, & comedetis medullam terræ. Pro salute enim vestra misit me Deus ante vos in Ægyptum. Gloria Patri. Pro salute enim vestra, &c.

IN II. NOCTURNO.

Antiphona.

Consurgens Joseph accepit Puerum, & Matrem ejus nocte, & secessit in Ægyptum, & erat ibi usque ad obitum Herodis.

Psal. Cùm invocarem.

Antiph. Defuncto Herode Angelus Domini apparuit in somnis Joseph in Ægypto dicens: Surge, & accipe Puerum, & Matrem ejus, & vade in Terram Israel: Defuncti sunt enim, qui quærebant animam Pueri.

Psal. Verba mea.

Antiph. Accepit Ioseph puerum, & Matrem ejus, & venit in Terra Israel.

Psal. Domine Dominus noster.

℣. Magna est gloria ejus in salutari tuo.

℟. Gloriam, & magnam decorem impones super eum.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

Homil. 2. super Missus, propè finem.

Le-

Lectio iv.

QUis, & qualis homo fuerit; beatus Joseph, coniice ex appellatione, qua, licet dispensatoria, meruit honorari adeò, ut Pater Dei, & dictus & creditus sit: coniice & ex proprio vocabulo, quod augumentum non dubitas interpetrari. Simul & memento magni illius quondam Patriarchæ venditi in Ægypto, & scito ipsius istum non solùm vocabulum fuisse sortitum, sed & castimoniam adeptum, innocentiam assecutum, & gratiam.

℟. Ascendit Joseph à Galilea de Civitatē Nazareth in Judæam, in Civitatem David, quæ vocatur Bethlehem: * Eo quod esset de domo, & familia David.

℣. Ut profitetur cum Maria desponsata sibi Uxore. Eo quod esset.

Lectio v.

SIquidem ille Joseph, fraterna ex invidia venditus, & ductus in Ægyptum, Christi venditionem præfiguravit: Iste Joseph, Herodianam invidiam fugiens, Christum in Ægyptum portavit. Ille domino suo fidem servans, dominę noluit commisceri: iste Dominam suam Domini sui matrem virginem agnoscens, & ipse continens, fideliter custodivit. Illi data est intelligentia in mysteriis somniorum: isti datum est conscium fieri, atque participem cœlestium sacramentorum.

℟. Surge, & accipe Puerum, & Matrem ejus

Digitized by Google

ejus, & fuge in Ægyptum: * Et esto ibi, usque dum dicam Tibi.

℣. Ut adimpleretur quod dictum est à Domino per Prophetam dicentem: Ex Egypto vocavi filium meum. Et esto.

Lectio vj.

ILle frumenta servavit non sibi, sed omni populo: iste panem vivum è cœlo servandum accepit tàm sibi; quàm toti mundo. Non est dubium: quin bonus, & fidelis homo fuerit iste Joseph, cui mater desponsata est Salvatoris. Fidelis, inquam, servus, & prudens, quem constituit Dominus suæ matris solatium, suæ carnis nutritium, solùm denique in terris magni consilii coadiutorem fidissimum.

℟. Cùm inducerent puerum Jesum Parentes ejus, ut facerent secundùm consuetudinem legis pro eo; * Accepit eum Simeon in ulnas suas, & benedixit Deum.

℣. Et erat Pater ejus, & Mater mirantes super his, quæ dicebantur de illo. Accepit eum. Gloria Patri. Accepit eum.

IN III. NOCTURNO.

Antiph. Audiens Joseph, quod Archelaus regnaret in Judæa pro Herode patre suo, timuit illò ire.

Psal. Domine quis habitabit.

Antiph. Admonitus in somnis Joseph secessit in partes Galilææ; & veniens habitavit in Civitate, quæ vocatur Nazareth: ut adimpleretur quod dictum est per Prophetas:

tas: Quoniam Nazaræus vocabitur.
Psal. Domine in virtute tua.
Antiph. Erat pater Jesu, & Mater mirantes super his, quæ dicebantur de illo; & benedixit illis Simeon.
Psal. Domini est terra.
℣. Justus germinabit sicut lilium.
℟. Et florebit in æternum ante Dominum.
Lectio S. Evangelii secundùm Matthæum.
Lectio vij. *Cap.* 1.
Cum esset desponsata mater Jesu Maria Joseph, antequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu Sancto. Et reliqua.
Homilia S. Hieronymi Presbyteri.
Quare non de simplici virgine, sed de desponsata concipitur? Primùm, ut per generationem Joseph origo Mariæ monstraretur: secundò, ne lapidaretur à Judæis ut adultera: tertiò, ut in Ægyptum fugiens haberet solatium: Martyr Ignatius etiam quartam addidit causam, cur à desponsata conceptus sit: ut partus, inquiens, ejus cælaretur diabolo, dùm eum putat non de virgine, sed de uxore generatum.
℟. Dixit Mater Jesu ad illum: Fili quid fecisti nobis sic? * Ecce Pater tuus, & ego dolentes quærebamus te.
℣. Et ait ad illos: Quid est quod me quærebatis: nesciebatis quia in his, quæ Patris mei sunt, oportet me esse? Ecce Pater tuus?
Le-

Digitized by Google

Lectio viij.

ANtequam convenirent, inventa est in utero habens de Spiritu Sancto. Non ab alio inventa est, nisi à Joseph, qui penè licentia maritali futuræ uxoris omnia noverat. Quod autem dicitur: Antequam convenirent: non sequitur ut posteà convenerint: sed Scriptura quod factum non sit ostendit.

℟. Descendit Jesus cum eis, & venit Nazareth: * Et erat subditus illis.

℣. Proficiebat sapientia, & ætate, & gratia apud Deum, & homines. Et erat subditus illis. Gloria Patri. Et erat.

Nona lectio dicitur de Homilia feriæ occurrentis, si celebretur in Quadragesima, & de ea fit commemoratio in Laudibus.

Lectio ix.

JOseph autem vir ejus cùm esset justus, & nollet eam traducere, voluit occultè dimittere eam. Si quis fornicariæ conjungitur, unum corpus efficitur: & in lege præceptum est, non solùm reos, sed & conscios criminum obnoxios esse peccati; quomodò Joseph, cùm crimen celaret uxoris, justus scribitur? Sed hoc testimonium Mariæ est, quòd Joseph sciens illius castitatem, & admirans quod evenerat celat, silentio, cujus mysterium nesciebat. Te Deum.

AD LAUDES,

Et per Horas. Antiphona.

IBant parentes Jesu per omnes annos

Je-

Digitized by Google

Jerusalem in die solemni Paschæ.
Psal. Dominus regnavit: *cum reliquis.*
Antiph. Cùm redirent, remansit Puer Jesus, in Jerusalem, & non cognoverunt parentes ejus.
Antiph. Non invenientes Jesum, regressi sunt in Jerusalem requirentes eum: & post triduum invenerunt illum in templo sedentem in medio Doctorum, audientem, & interrogantem eos.
Antiph. Dixit Mater ejus ad illum: Fili quid fecisti nobis sic? Ecce Pater tuus, & ego dolentes quærebamus te.
Antiph. Descendit Jesus cum eis, & venit Nazareth, & erat subditis illis.

Capit. *Prov.* 28. & 27.

VIr fidelis multum laudabitur; Et qui Custos est Domini sui, glorificabitur.

Hymnus.

ISte, quem læti colimus fideles.
Cujus excelsos canimus triumphos,
Hac die, Joseph, meruit perennis
Gaudia vitæ.

O nimis fœlix, nimis ò beatus,
Cujus extremam, vigiles, ad horam
Christus, & Virgo simul astiterunt
Ore sereno.

Hinc stygis victor laqueo solutus
Carnis, ad sedes placido sopore
Migrat æternas rutilisque cingit
Tempora sertis.

Ergò regnantem flagitemus omnes

Adsit

Adſit ut nobis, veniamque noſtris
Obtinens culpis, tribuat ſupernæ.
Munera pacis.
Sint tibi plauſus, tibi ſint honores
Trine, qui regnas, Deus; Et Coronas
Aureas ſervo tribuis fideli
Omne per æuum. Amen.

℣. Os iuſti meditabitur ſapientiam.
℟. Et lingua ejus loquetur judicium.

Ad Benedictus. *Antiphoua.*

Ipſe Jeſus erat incipiens, quaſi annorum triginta, ut putabatur, filius Joſeph.

Oratio.

SAnctiſſimæ Genitricis tuæ Sponſi, quæſumus Domine, meritis adjuvemur: ut quod poſſibilitas noſtra non obtinet, ejus nobis interceſſione donetur. Qui vivis &c.

AD TERTIAM.

Antiph. Cum redirent.

Capitulum.

Uir fidelis, &c. *ut ſupra*. ℟. *breve*. Conſtituit eum Dominum domus ſuæ: * Conſtituit. ℣. Et principem omnis poſſeſſionis ſuæ. Dominum domus ſuæ. Gloria Patri. Conſtituit. ℟. Magna eſt gloria ejus in ſalutari tuo. ℣. Gloriam & magnum decorem impones ſuper eum.

AD SEXTAM.

Antiph. Non invenientes.

Capitulum. *Eccleſ. 45.*

DIlectus Deo, & hominibus, cujus memoria in benedictione eſt. In fide,

& lenitate ipsius Sanctum fecit illum, & elegit eum ex omni carne.

℟. *breve*. Magna est gloria ejus in salutari tuo: * Magna est. ℣. Gloriam, & magnum decorem impones super eum. In salutari tuo. Gloria Patri. Magna est.

℣. Justus germinabit, sicut lilium.

℟. Et florebit in æternum ante Dominum

AD NONAM.

Antiphona, Descendit Jesus.

Capit. *Sap.* 10.

PRofugum justum deduxit Sapientia per vias rectas, & ostendit illi Regnum Dei, & dedit illi scientiam Sanctorum, honestavit illum in laboribus, & complevit labores illius.

℟. *breve*. Justus germinabit, sicut lilium: * Justus: ℣. Et florebit in æternum ante Dominum. Sicut lilium. Gloria Patri. Justus germinabit.

℣. Plantatus in domo Domini.

℟. In atriis domus Dei nostri.

IN II. VESPERIS.

Ant. Ibant Parentes, &c. *ut in laudibus, Capitulum, & Hymnus, ut in primis Vesperis.*

℣. Gloria, & divitiæ in domo ejus.

℟. Et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Ad Magnificat Antiphona.

Ecce fidelis servus, & prudens, quem constituit Dominus super familiam suam.

Or.

Digitized by Google

Oratio.

Sanctissimæ Genitricis,&c. *ut supra.*

Deindè fit commemoratio. S. Joachim Patris B.M.V.

Antiph. Laudemus Virum gloriosum in generatione sua, quia benedictionem omnium gentium dedit illi Dñs, & testamentum suum confirmavit super caput ejus.

℣. Potens in terra erit semen ejus.

℟. Generatio rectorum benedicetur.

Oratio.

DEUS, qui præ omnibus Sanctis tuis Beatum Joachim Genetricis Filii tui Patrem esse voluisti: concede quæsumus, ut cujus festa veneramur, ejus quoque perpetuò patrocinia sentiamus. Per eundem Dominum,&c.

Et si celebretur in quadragesima, fit etiam commemoratio feriæ.

Die iv. Aprilis.

IN FESTO

SANCTI ISIDORI

EPISCOPI, ET CONFESSORIS.

DUPLEX.

Omnia de Communi Conf. Pontificis præter ea, quæ hic ponuntur propria.

AD MAGNIFICAT.

In utrisque Vesperis.

O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, Beate Isidore, divinæ legis amator,

Digitized by Google

tor, deprecare pro nobis filium Dei.

Oratio.

DEus, qui populo tuo æternæ salutis Beatum Isidorum Ministrum tribuisti: præsta quæsumus, ut quem Doctorem vitæ habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in Cœlis. Per Dominum.

IN PRIMO NOCTURNO.

Lectiones, Sapientiam omnium antiquorum, *de Communi Doctor*.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

ISidorus natione Hispanus, Doctor egregius, ex nova Carthagine Severiano patre Provinciæ Duce natus, à Sanctis Episcopis Leandro Hispalensi, & Fulgentio Carthaginensi fratribus suis piè, & liberaliter educatus, Latinis, Græcis, & Hebraicis litteris, divinisque, & humanis legibus instructus, omni scientiarum, atque Christianarum virtutum genere præstantissimus evasit. Adhuc adolescens hæresim Arrianam, quæ gentem Gothorum Hispaniæ latissimè dominantem jam pridem invaserat, tanta constantia palam oppugnavit, ut parùm abfuerit, quin ab Hæreticis necaretur. Leandro vita functo ad Hispalensem Cathedram invitus quidem, sed urgente in primis Recaredo Rege, magnoque etiam Cleri, Populique consensu assumitur, ejusque electionem S. Gregorius Magnus, nedùm authoritate Apostolica

lica confirmasse, sed & electum transmisso de more pallio decorasse, quin etiam suũ, & Apostolicæ Sedis in universa Hispania Vicarium constituisse perhibetur.
℟. Inveni David.

Lectio v.

IN Episcopatu quantum fuerit constans, humilis, patiens, misericors, in Christiana, & Ecclesiastica disciplina instauranda sollicitus, eaque verbo, & scriptis stabilienda indefessus, atque omni demum virtutum ornamento insignitus, nullius lingua enarrare sufficeret Monastici quoque instituti per Hispaniam promotor, & amplificator eximius plura construxit Monasteria, Collegia itidem ædificavit, ubi studiis sacris, & lectionibus vacans, plurimos discipulos, qui ad eum confluebant, erudivit, quos inter Sancti Ildephonsus Toletanus, & Braulio Cæsaraugustanus Episcopi emicuerunt. Coacto Hispali Concilio Acephalorum hæresim Hispaniæ jam minitantem, acri, & eloquenti disputatione fregit, atque contrivit. Tantam apud omnes sanctitatis, & doctrinæ famam adeptus est, ut elapso vix ab ejus obitu sextodecimo anno universa Toletana synodo duorum supra quinquaginta Episcoporum plaudente, ipsoq; etiam S. Ildephonso suffragante, Doctor egregius Catholicæ Ecclesiæ novissimum decus, in sæculorum fine doctissimus, & cum reverentia nomi-

nandus appellari meruerit; cumque S. Braulio non modo Gregorio Magno comparaverit, sed & erudiendæ Hispaniæ loco Jacobi Apostoli cœlitus datum esse censuerit.

℟. Posui adjutorium.

Lectio vi.

SCripsit Isidorus libros Etimologiarum, & de Ecclesiasticis Officiis, aliosque, quamplurimos Christianæ, & Ecclesiasticæ disciplinæ adeò utiles, ut S. Leo Papa IV. ad Episcopos Britanniæ scribere non dubitaverit, sicut Hieronymi, & Augustini, ità Isidori Dicta retinenda esse, ubi contingerit inusitatum negotium, quod per Canones minimè definiri possit. Plures etiam ex ejusdem scriptis sententiæ inter Canonicas Ecclesiæ leges relatæ conspiciuntur. Præfuit Concilio Toletano IV. omnium Hispaniæ celeberrimo. Denique cum ab Hispania Arianam hæresim eliminasset, morte sua, & Regni vastatione à Saracenorum armis publicè prænunciata, postquam quadraginta circiter annos suã rexisset Ecclesiam, Hispali migravit in Cœlum anno sexcentesimo trigesimo sexto. Ejus corpus inter Leandrum fratrem, & Florentinam sororem, ut ipse mandaverat, primò conditum, Ferdinandus I. Castellæ, & Legionis Rex ab Eneto Saraceno Hispali dominante magno pretio redemptum Legionem transtulit, & in ejus bono-

Digitized by Google

honorem Templum ædificatum eſt, ubi miraculis clarus, magna populi devotione colitur.

℟. Iſte eſt.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii ſecundùm Matthæum. *cap.* 5.

Lectio vii.

IN illo tempore: Dixit Jeſus Diſcipulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ. Quod ſi ſal evanuerit, in quo ſalietur? Ad nihilum valet ultrà, niſi ut mittatur foras, & conculcetur ab hominibus. Et reliqua.

Homilia S. Iſidori Epiſcopi.

Ex lib. 2. Officiorum ad S. Fulgentium. cap. 5.

QUi in erudiendis, atque inſtituendis ad virtutem populis præerit, neceſſe eſt, ut in omnibus Sanctus ſit, & in nullo reprehenſibilis habeatur. Qui enim alium de peccatis arguit, ipſe à peccato debet eſſe alienus. Nam qua fronte ſubjectos arguere poterit, cum illi ſtatim poſſit correctus ingerere, ante doce te, quæ recta ſunt? Primitùs quippè ſe metipſum corrigere debet, qui alios ad bene vivendum admonere ſtudet, itaùt in omnibus ſemetipſum formam vivendi præbeat, cunctoſque ad bonum opus, & doctrina, & opere provocet. Cui etiam ſcientia ſcripturarum neceſſaria eſt. Quia, ſi Epiſcopi tantùm ſancta ſint vita, ſibi ſoli prodeſt, ſic vivens.

Porrò si, & doctrina, & sermone fuerit eruditus, potest cæteros quoque instruere, & docere suos, & adversarios repercutere, qui nisi refutati fuerint, atque convicti, facile possunt simpliciũ corda pervertere.
℞. Amavit eum Dominus.

Lectio viii.

HUjus sermo debet esse purus, simplex, apertus, plenus gravitatis, & honestatis, plenus suavitatis, & gratiæ, tractans de mysterio legis, de doctrina fidei, de virtute continentiæ, de disciplina justitiæ: unumquemque admonens diversa exhortatione, juxta professionem, morumque qualitatem, scilicèt, ut prænoscat quid, cui, quando, vel quomodo proferat. Cujus præ cæteris speciale officium est, scripturas legere, percurrere Canones, exempla Sanctorum imitari, vigiliis, jejuniis, orationibus incumbere, cum fratribus pacem habere, nec quemquam de membris suis discerpere, nullum damnare, nisi comprobatum, nullum excommunicare, nisi discussum. Quique ità humilitate pariter, & authoritate præesse debet, ut neq; per nimiam humilitatem suam subditorum vitia convalescere faciat, neque per immoderantiam severitatis potestatẽ exerceat, sed tantò cautiùs ergà commissos sibi quantò duriùs à Christo indagari formidat.
℞. In medio Ecclesiæ aperuit.

Le-

Lectio ix.

TEnebit quoq; illam supereminentem donis omnibus charitatem, sine qua omnis virtus nihil est. Custos enim castitatis charitas, locus autem hujus custodis humilitas. Habebit etiam inter hæc omnia castitatis eminentiam; itaùt mens Christo dedita, ab omni inquinamento carnis sit munda,& libera. Inter hæc oportebit cum sollicita dispensatione curam pauperum gerere, esurientes pascere, vestire nudos, suscipere peregrinos, captivos redimere, viduas, ac pupillos tueri, pervigilem in cunctis exhibere curam, providentiam habere distributione discreta. In quo etiam hospitalitas ità erit præcipua, ut omnes cum benignitate, & charitate suscipiat. Si enim omnes fideles illud Evangelium audire desiderant, hospes fui, & suscepistis me, quanto magis Episcopus, cujus diversorium cunctorum debet esse receptaculum.

Te Deum laudamus.

Missa de Communi Doctorum cum Credo.

Die XVI. Maii.

IN FESTO S. JOANNIS NEPOMUCENI MARTIRIS.

SEMIDUPLEX.

In Regno Neap. assign. in perpet. Die 21. ejusd. omnia de communi unius Mart.

Si non est expletum tempus Paschale, fit Officium de communi Mart. temp. Pasch. præter Orat. & Lectiones, quæ sequuntur.

ORATIO.

DEus, qui ob invictum Beati Joannis Sacramentale silentium nova Ecclesiam tuam Martyrii corona decorasti: da nobis ejus intercessione, & exemplo linguam cautè custodire; ac omnia potiùs mala, quàm animæ detrimentum, in hoc seculo tolerare. Per Dominum nostrum &c.

In I. Nocturno Lectiones de script. occur.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JOannes Nepomuci Bohemiæ Oppido unde Nepomuceni cognomen duxit, à Parentibus ætate provectis, non sine futuræ sanctitatis præsagio, flammis suprà nascentis domum mirabilitèr collucentibus, ortus est. Cum infans in gravem morbum incidisset, Beatæ Virginis ope, cui natum Parentes referebant acceptum

è vi-

è vitæ periculo evaſit incolumis. Egregia indole, piaque inſtitutione, cæleſtibus indiciis obſequente, inter ſanctas, religioſaſque exercitationes pueritiam egit; nam Eccleſiam frequenter, in Sacerdotibus ad Aras operantibus miniſtrare in deliciis habebat. Zatecii politioribus literis ad humanitatem informatus; Pragæ vero, gravioribus diſciplinis excultus, Phiſophiæ, Theologiæ, Sacrorumque Canonum magiſterium, & lauream emeruit. Sacerdotio initiatus, atque à ſcientia Sanctorum ad lucra animarum ritè comparatus, miniſterio verbi Dei ſe penitus addixit. Cum igitur in vitiis extirpandis, & revocandis in viam ſalutis errantibus eloquentia, & pietate uberes ederet fructus, inter Canonicos Metropolitanæ Eccleſiæ Pragenſis cooptatus, mox ſibi demandatam Evangelii, coram Rege Vvinceslao IV. prædicandi Provinciam ſuſcepit; eo ſucceſſu, ut Joannis ſuaſu, multa Rex faceret, magnoque in honore ejus virtutes haberet. Conſpicuas tamen, quas ille obtulit, Dignitates, Dei Servus, ne à Divini verbi præconio avocaretur, conſtantiſſimè recuſavit.

Lectio v.

REgiis illum eleemoſynis in pauperes erogandis præfectum Joanna Regina conſcientiæ ſibi moderatorem adſcivit. Cum autem Vyenceslaus ab officio, inſtitu-

ſtitutoque deceſſiſſet, atque in vitia præceps abriperetur; piæ autem conjugis obteſtationes, & monita gravatè ferret, contendere auſus eſt, ut in Sacramentali judicio Sacerdoti credita Reginæ arcana ſibi à Joanne panderentur. At Dei Miniſter blanditiis primùm, tormentis deinde, & carceris ſqualore tentatus, nefariæ Regis cupiditati fortitèr obſtitit. Furentem tamen Venceslai animum cum ab execrando propoſito nec humana, nec Divina jura deterrerent, ſupremum agonem, quem inſtare ſibi Athleta Chriſti noverat, populo in concione de impendentibus etiam Regni calamitatibus admonito, non obſcurè prænunciavit. Mox Boleslaviam profectus, ad Beatæ Virginis imaginem antiquo cultu celebrem, cœleſte præſidium ad certandum bonum certamen effuſis precibus imploravit. Inde veſperi revertentem in privilegio Dominicæ Aſcenſionis, Rex è feneſtra conſpicatus arceſſit; cumque vehementiùs urgeret, & proximam in aquis, ſi obluctari pergeret ſubmerſionem intentaret, Joannes invicta conſtantia terrores, minaſque refutavit. Itaque Regis imperio in Moldavam flumen Pragam interfluens noctu dejectus, illuſtrem martyrii coronam eſt conſecutus.

Lectio vi.

SAcrilegum facinus clam patratum, & Martyris gloriam inſigne prodigium divi-

divinitùs patefecit. Ubi enim examine corpus secundo flumine vehi cœpit, ardentes faces aquis supernatantes, & discurrentes apparuerunt. Quamobrem ex arena postridie mane Corpus elatum, Canonici deinde Regis iram nihil timentes, in Metropolitanam Ecclesiam solemni pompa intulerunt, & sepulturæ mandarunt. Cum autem in dies invicti Sacerdotis memoria miraculis, & maxima fidelium, eorum præcipuè, qui fama periclitantur, veneratione cresceret, post annos demùm ampliùs tercentos, in juridica recognitione Corporis, quod sub humo tamdiù jacuerat, lingua ejus incorrupta, & vivida reperta est; quæ sexto post anno, Judicibus à Sede Apostolica delegatis exhibita, novo prodigio repentè intumuit, & subobscurum ruborem in purpureum commutavit. His itaque, aliisque signis ritè probatis Benedictus decimus tertius Pontifex Maximus die decimanona mensis Martii anno salutis millesimo septincentesimo vigesimo nono, primum hunc Sacramentalis sigilli assertorem, Arcani fidem sanguine obsignantem, Sanctorum Martyrum Catalogo adscripsit.

In Miss. S. Jo: Nepomuceni.

DEus qui ob invictum Beati Joannis Sacramentale silentium, &c. *ut supra.*

SE-

SEGRETA.

PEr hæc tua, Domine, Sacra Myſteria illo nos charitatis igne accendamur, quo inclytus Martyr Joannes eadem peragendo fragrabat. Per Dominum noſtrum, &c.

POST COMMUNIO.

SPiritum, Domine, fortitudinis hæc nobis tribuat menſa cœleſtis, quæ Beati Martiris tui Joannis pro Sacramenti honore, tentatam conſtantiam jugiter aluit ad victoriam. Per Dominum noſtrum, &c.

Die XVII. Maii.

IN FESTO

S. PASCHALIS BAYLON

Ordinis Minorum Diſcalceatorum Conf. Duplex minus.

Omn. de Commu. Conf. non Pont. præter Orat. & Lect. ij. Noct.

ORATIO.

DEus, qui Beatum Paſchalem Confeſſorem tuum mirifica erga corporis, & ſanguinis tui ſacra myſteria dilectione decoraſti: concede propitius, ut quam ille ex hoc Divino convivio ſpiritus percepit pinguēdinem, eandem & nos percipere mereamur. Qui vivis, & regnas cum Deo Patre, &c.

Lectiones I. noct. de ſcript. occ. In ſecundo Nocturno.

Le-

Digitized by Google

Lectio iv.

PAschalis Baylon, pauperibus, piisque parentibus in Oppido Turris Formosæ Seguntinæ Diœcesis in Aragonia natus, à teneris annis plura dedit futuræ sanctitatis indicia. Sortitus animam bonam, ac rerum cœlestium apprimè studiosam; pueritiam, atque adolescentiam in gregis custodiam transegit: quam ille vivendi rationem ideò præcipuè diligebat, quòd humilitati fovendæ, ac innocentiæ conservandæ, , in primis utilem, atque opportunam judicaret. Erat in victu modicus, in oratione assiduus, tantaque apud coœvos, & socios florebat auctoritate, & gratia, ut eorum lites componens, errores corrigens, ignorantiam erudiens, ac desidiam excitans, velut omnium parens, & magister, maximo studio coleretur, ac amaretur: Beatus etiam tum à plerisque appellatus. Tu autem Domine.

℟. Honestum fecit illum Dominus, &c.

Lectio v.

QUi verò in sæculo, terra nempè deserta, & inaquosa, adeò feliciter adoleverat, ut flos convallium plantatus in domo Domini, mirum ubique sparsit sanctitatis odorem. Igitur Paschalis arrepto vitæ severioris instituto, atque in Ordine Minorum Strictioris Observantiæ Discalceatorum cooptatus, exultavit, ut

ut gigas, ad currendam viam ſuam, totumque ſe Domino excolendum tradens, dies, noctesque cogitabat, qua ſe ratione magis ei, magiſque conformaret. Ita factum eſt brevi, ut eum, tanquam Seraphicæ perfectionis exemplar, ipſi quoque provectiores imitandum ſibi proponerent Ipſe autem in humili ſervientium gradu conſtitutus, ſe velut omnium peripſema reputans, ardua quæque, & abjecta domus miniſteria, veluti jure quodam peculiari ſibi debita, ſumma cum hilaritate ſuſcipiebat, & exercebat humilitate, ac patientia pari. Carnem ſpiritui quandoque reluctari nitenter jugi maceratione afflictavit, atque in ſervitutem redegit. Spiritum verò aſſidua ſui abnegatione ferventiorem in dies ad anteriora extendebat. Tu autem Domine.

℟. Amavit eum Dominus, &c.

Lectio vi.

DEiparam Virginem, cujus clientelæ ſe ab ineunte ætate dicaverat, tanquam matrem, quotidianis colebat obſequiis, atque filiali exorabat fiducia. Porrò erga Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, difficile dictu eſt, quàm ardenti teneretur devotionis affectu, quem defunctus etiam in cadavere retinere viſus eſt, dum jacens in feretro, ad ſacræ hoſtiæ elevationem bis oculos reſeravit, & clauſit magna omnium, qui aderant, admi-

Digitized by Google

admiratione. Ejuſdem veritatem inter hæreticos publicè, palamque profeſſus; multa, & gravia ob eam cauſam perpeſſus eſt, crebrò etiam ad necem petitus, ſed ſingulari Dei providentia impiorum manibus ereptus. Sæpè inter orandum omnibus deſtituebatur ſenſibus, dulcique languebat amoris deliquio: quo tempore cœleſtem illam ſcientiam hauſiſſe creditus eſt, qua homo rudis & illiteratus de myſteriis Fidei difficillimis reſpondere, atque aliquot etiam libros conſcribere potuit. Denique meritis plenus, eadem, qua prædixerat, hora feliciter migravit ad Dominum, Anno ſalutis milleſimo quincenteſimo nonageſimo ſecundo, ſexto decimo Kalendas Junii; eodem, quo natus fuerat, Feſto Pentecoſtes recurrente; annum agens ſecundum ſupra quinquageſimum. Quibus aliiſque virtutibus inſignem, ac miraculis tam in vita, quam poſt mortem clarum, Paulus V. Pontifex Maximus illum Beatum appellavit: Alexander autem VIII. Sanctorum Catalogo adſcripſit. Tu autem Domine.

℟. Iſte homo perfecit omnia, &c.

In tertio Noct. Homil. in Ev. Sint lumbi veſtri, *ut in commu. Conf. non Pont. j. loc.*

Si venerit hoc Feſtum in Fer. ij. vel iv. Rogat. Lect. j. Noctur. Juſtus, *de dicto Commun. j. loco, & dicitur 9. Lect. de Homil.*

nil. dictæ Fer. ij. vel iv. cum commem. de eis in Laud.

Missa: Os justi, *de eodem communi Prima Orat. ut sup. & Missa dicitur juxta Rit. temp. Paschal. si tunc celebrat. & in ipsa non dic.* Credo, *nisi venerit infr. Oct. Ascens. vel aliam oct. secundùm loca, in quibus dictum Offic. & Miss. celebrat.*

Die XII. Junii.

IN FESTO S. JOANNIS A S. FECUNDO CONFESSORIS.

Duplex Min.

Omnia de Communi Conf. non Pontificis præter ea quæ sequuntur.

In ii. Vesp. de S. Barnaba Apost. fit comm. S. Joan. à S. Fecundo.

Antiph. Similabo eum viro sapienti, qui ædificavit Domum suam supra petram.

℣. Amavit eum Dominus, & ornavit eũ.

℟. Stolam gloriæ induit eum.

Oratio.

DEus auctor pacis, & amator charitatis, qui Beatum Joannem Confessorẽ tuum mirifica dissidentes componẽdi gratia decorasti: ejus meritis, & intercessione concede, ut in tua charitate firmati nullis à te tentationibus separemur. Per Dominum.

De-

Deinde fit comm. SS. Basilid., & Soc. Martyr.

In primo Nocturno, lectiones de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JOannem Sahaguni in Hispania nobili genere natum, parentes cùm diu prole caruissent, piis operibus, & orationibus à Deo impetrarunt. Ab ineunte ætate egregium futuræ sanctitatis specimen dedit: nam è loco superiori ad ceteros pueros crebrò verba faciebat, quibus eos ad virtutem, & Dei cultum hortabatur, eorumque dissidia componebat. In Patria Monachis Sancti Facundi Ordinis Sancti Benedicti primis litterarum rudimentis imbuendus traditur, dum iis operam daret, curavit Pater, ut Parochus, Ecclesiam administraret, quod munus juvenis nullis rationibus adduci potuit, ut retineret. Inter familiares Episcopi Burgensis adscriptus, ob spectatam ipsius probitatem intimus ei fuit, ab eoque Presbyter, & Canonicus factus, multis beneficiis auctus est. Sed relicta aula Episcopi, ut Deo quietius serviret omnibus Ecclesiæ proventibus abdicatis, se cuidam Sacello addixit, ubi sacrum quotidie faciebat, ac de rebus divinis magna cum auditorum ædificatione frequenter concionabatur.

℟. Honestum fecit illum Dominus, & cu-

custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem æternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

POsteà studiorum causa Salmanticam profectus, in celebre Collegium Divi Bartholomæi cooptatus, Sacerdotis munus ita exercuit, ut simul optatis studiis incumberet, & in sacris etiam concionibus assiduè versaretur. Cùm verò in gravissimum morbum incidisset arctioris disciplinæ voto se obstrinxit, quod, ut redderet, cum prius cuidam pauperi penè nudo ex duabus, quas tantùm habebat vestes, meliorem dedisset, ad Cœnobium Sancti Augustini severiori disciplina, tum maximè florens, se contulit, in quo admissus obedientia, animi demissione, vigiliis, ac oratione provectiores anteibat. Triclinii cura cùm ipsi demandata esset, vini doliolum ipso attingente omnibus Monachis per annum abunde suffecit. Exacto tyrocinii anno, Præfecti jussu munus concionandi suscepit. Salmanticæ id temporis adeò cruentis factionibus divina humanaque omnia permixta erant, ut singulis propèmodum horis cædes fierent, & omnium ordinum, ac præsertim nobilium sanguine non viæ solùm, & fora, sed templa

pla etiam redundarent:
℟. Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas Paradisi coronavit eum.
℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio iv.

AT Joannes tum concionibus, tum privatis colloquiis Civium animos demulcens, ad tranquillitatem urbem reduxit. Virum Principem graviter offendit, quod illius in subditos sævitiam increpasset. Quia de causa Æquites duos immisit, qui eum in itinere confoderent: jamque ad ipsum propinquaverant, cum stupore divinitus immisso, simul cum æquis immobiles steterunt, donec ad pedes Sancti viri provoluti sceleris veniam præcarentur. Ipse quoque Princeps repentino terrore percussus jam de salute desperaverat, cum revocato Joanne, facti pœnitens incolumitati redditus est. Factiosi etiam homines, cùm eum fustibus peterent, brachiis diriguere, nec ante redditæ vires, quam delicti veniam præcarentur. Christum Dominum, dum Sacrum faceret, præsentem contueri, atque ex ipso Divinitatis fonte cœlestia mysteria haurire solitus. Abdita cordis inspicere, ac futura raro eventu pręsagire fræquens illi fuit. Fratrisq; filiam septennem mortuam excitavit. Denique mortis die prænuntiato,
&

& Ecclesiæ Sacramentis devotissime susceptis, extremum diem clausit. Multis ante, & post obitum miraculis gloriosus. Quibus ritè probatis Alexander Octavus Sanctorum numero eum adscripsit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum ingredere in requiem meam. * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Sint lumbi vestri præcincti, *ut in Communi Conf. non Pont.*

Nona lectio SS. Mart. Basilidis, & socior. comm. in laud.

Missa Os justi, *de Commun. prima Oratio prop. ut supra, secunda SS. Mart. in 2. Vesp. fit à cap. de S. Antonio de Padua cum com. S. Joan. à S. Facundo.*

Digitized by Google

Die XXV. Junii.

IN FESTO S. GUILIELMI ABBATIS

Fundatoris Benedictinæ Congregationis Montis Virginis.

DUPLEX.

Omnia de Communi Confess. non Pont. præter ea, quæ hic assignantur.

Lectiones primi Nocturni Justus, *de Comm.*

Lectio iv.

GUilielmus Nobilibus Parētibus Vercellis in Insubria natus, vix quartumdecimum ætatis Annum expleverat, cum miro quodã pietatis ardore flagrans, Compostellanam peregrinationem ad celeberrimum S. Jacobi Templum aggressus est. Quod iter una amictus tunica, ac duplici ferreo circulo præcinctus, nudisque pedibus prosecutus, asperrima frigoris, & estus, famis, & sitis summo cum vitæ discrimine perpessus est incommoda. Reversus in Italiam, novam ad Sanctum Domini Sepulchrum peregrinationem molitur: Sed quo minus propositum exequatur, varia, atque gravissima intercedunt impedimenta, divino nomine ad altiora, & sanctiora religiosam Juvenis indolem retrahente. Porrò in Soliculo Monte biennium inter assiduas preces, vigilias, cha-

meunias, & jejunia commoratus, divina ſubnixus ope, cœco lumen reſtituit, cujus miraculi fama percrebeſcente jam Guilielmus iterum Hieroſolymam cogitat, & alacris ſe itineri committit.

Lectio v.

DEI autem monitu, qui eidem apparuit, à propoſito revocatur, utilior, ac fructuoſior apud Italos, quàm apud exteras Nationes futurus. Tùm Monaſteriũ in Virgiliani Montis cacumine, quod deindè Virginis eſt appellatum, loco aſpero, & inacceſſo miranda exædificat celeritate. Socios deindè Viros, & Religioſos adſciſcit, eoſque ad vivendi normam Evangelicis præceptis, & Conſiliis summopére accomodatam tum ceteris legibus ex Beati Benedicti inſtitutis magna ex parte deſumptis, tum verbo, & Sanctiſſimæ Vitæ exemplis informat.

Lectio vi.

ALiis deindè Monaſteriis erectis, clarior in dies Guilielmi facta Sanctitas, multos ad eum undique Viros perducit, Sanctitatis odore, & Miraculorum fama allectos. Nam muti loquelam, ſurdi auditum, aridi vigorem, varioque, & immedicabili morbo laborantes, ſanitatem ipſius interceſſione receperunt. Aquam in vinum convertit, aliaque complura mirabilia patravit; inter quæ illud non ſilendum; quod Muliercula ad ejus Caſtitatem

ten-

tentandam, à Rogerio Neapolis Rege missa, in ardentibus prunis, humi stratis illesum se volutavit. Qua rei novitate exterrita. Rogerio rem gestam illa refert: inde in summam Viri Dei Venerationem Rex adducitur. Demùm tempore sui obitus Regi aliisque prænuntiato, innumeris Virtutibus, & Miraculis clarus obdormivit in Domino Anno salutis millesimo centesimo quadragesimo secundo.

In tertio Noct. Homilia Sancti Hieronymi Presbyteri in Evangelium, Ecce nos reliquimus omnia.

Oratio.

DEus, qui infirmitati nostræ ad terendum salutis viam in Sanctis Tuis exemplum, & præsidium collocasti, da Nobis, ita Beati Gulielmi Abbatis merita venerari, ut ejusdem excipiamus suffragia, & vestigia prosequamur. Per Dñm, &c.

Missa. Os Justi.

Die XVI. Junii.

OFFICIUM B. M. V.

DE MONTE CARMELO

Dup. Maj. per Orbem ex Decr. S. R. C. sub die 24. Sept. 1726.

Omnia ut in Offic. S. M. ad Nives die 5. Augusti, præter ea, quæ sequuntur.

Ad Magnificat Antiph.

Sancta Maria succurre miseris, juva pu-

pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam solemnem Commemorationem.

Oratio.

DEus, qui Beatissimæ semper Virginis, & Genitricis tuæ Mariæ singulari titulo Carmeli Ordinem decorasti: concede propitius; ut cujus hodie Commemorationem solemni celebramus officio, ejus muniti præsidiis, ad gaudia sempiterna pervenire mereamur. Qui vivis.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

CUm sacra Pentecostes die Apostoli cœlitus afflati, variis linguis loquerentur, & invocato augustissimo Jesu nomine, mira multa patrarent: viri plurimi (ut fertur) qui vestigiis sanctorum Prophetarum Eliæ, ac Elisei institerant, & Joannis Baptistæ præconio ad Christi adventum comparati fuerant, rerum veritate perfecta, atque probata, Evangelicam fidem confestim amplexati sunt, ac peculiari quodam affectu Beatissimam Virginem (cujus colloquiis, ac familiaritate feliciter frui potuere) adeò venerari cœperunt, ut primi omnium in eo Montis Carmeli loco, ubi Elias olim ascendentem nebulam, Virginis typo in-

signem

ſignem conſpexerat, eidem puriſſimæ Virgini Sacellum conſtruxerint.

Lectio v.

AD novum ergo Sacellum ſæpè quotidiè convenientes, ritibus piis, præcationibus, ac laudibus, Beatiſſimam Virginem, velut ſingularem Ordinis tutelam colebant. Quamobrem Fratres Beatæ Mariæ de Monte Carmelo paſſim ab omnibus appellari cœperunt, eumque titulum Summi Pontifices non modò cõfirmarunt, ſed & Indulgentias peculiares iis. qui eo titulo, vel Ordinem, vel Fratres ſingulos nuncuparent, conceſſere. Nec vero nomenclaturam tantùm magnificentiſſima Virgo tribuit, & tutelam; verùm & inſigne ſacri Scapularis, quod Beato Simoni Anglico præbuit, ùt cœleſti hac veſte Ordo ille ſacer dignoſceretur; & à malis ingruentibus protegeretur. Ac demum cum olim in Europa, Ordo eſſet ignotus, & ob id apud Honorium Tertium non pauci pro illius extinctione inſtarent, aſtitit Honorio noctu piiſſima Virgo Maria, planèque juſſit, ut Inſtitutum, & homines benignè complecteretur.

Lectio vi.

NOn in hoc tantum ſeculo Ordinem ſibi tam acceptum multis prærogativis Beatiſſima Virgo inſignivit; verùm & in alio (cum ubique: & potentia, &

misericordia plurimùm valeat] filios in Scapularis societatem relatos, qui abstinentiam modicam, precesque paucas eis præscriptas frequentarunt, ac pro sui status ratione castitatem coluerunt; materno planè affectu, dum igne Purgatorii expiantur, solari, ac in cœlestem patriam obtentu suo quàmociùs piè creditur efferre. Tot ergo tantisque beneficiis Ordo cumulatur, solemnem Beatissimæ Virginis Commemorationem ritu perpetuo ad ejusdem Virginis gloriam quotannis celebrandam instituit.

Ad Benedictus.

Antiph. Caput tuum, ut Carmelus, & comæ capitis tui, sicut purpura Regis vincta canalibus. Allel.

Ad Magnificat.

Antiph. Gloria Libani data est ei, decor Carmeli, & Saron. Allel.

Do-

Dominica prima Octobris.

IN FESTO
SS. ROSARII
B. M. VIRGINIS

Lectiones propriæ Secundi nocturni, & Orationes Officii, & Missæ

A Sac. Rituum Congregatione recognitæ & approbatæ, & ab omnibus utriusque sexus tam Sæcularibus, quàm Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, inposterum recitandæ.

IN II. NOCTURNO.

Lectio vi.

Cùm Albigentium hæresis per Tolosatium regionem impiè grassaretur, atque altiùs in dies radices ageret; Sanctus Dominicus, qui nuper Prędicatorum Ordinis fundamenta jecerat, ad eam convellendam totus incubuit. Id, ut præstaret validiùs: auxilium Beatæ Virginis, cujus dignitas illis erroribus impudentissimè petebatur; cuique datum est cunctas hæreses interimere in universo Mundo, enixiis precibus imploravit: à qua (ut memoriæ proditum est) cum monitus esset, ut Rosarium Populis prædicaret, velut singulare adversus hæreses, ac vitia præsidium; mirum est, quando mentis fervore, & quàm felici successu injunctum sibi munus sit executus; Est au-

tem Rosarium certa prædicandi formula, qua quindecim Angelicarum Salutationum decades, oratione Dominica interjecta, distinguimus, & ad earum singulas totidem nostræ reparationis mysteria pia meditatione recolimus. Ex eo ergo tempore pius hic orandi modus mirabiliter per Sanctum Dominicum promulgari, augerique cœpit; quem ejusdem Institutorem, Authoremque fuisse Summi Pontifices, Apostolicis literis; passim affirmarunt. Tu autem &c.

Lectio v.

INnumerabiles porrò fructus ex hac tam salutari institutione in Christianam Rempublicam dimanarunt, inter quos Victoria illa meritò numeratus, quam Sanctissimus Pontifex Pius V., & ab eo inflammati Christiani Princeps apud Enchinandas Insulas de Turcarum Tyranno potentissimo reportarunt. Nam, cum illa ipsa die ea Victoria relata sit, qua die Sanctissimi Rosarii Sodalitates per universum Orbem consuetas supplicationes peragerent, statutasque preces de more funderent, iis precibus haud immeritò refertur accepta. Quod quidem cum etiam Gregorius Tertius decimus testatus esset; ut pro tam singulari beneficio Beatæ Virgini sub appellatione Rosarii perennes gratiæ ubique Terrarum haberentur; in Ecclesiis omnibus, in quibus Altare Ro-

sarii

ſarii perennes gratiæ ubique Terrarum haberentur; in Eccleſiis omnibus, in quibus Altare Roſarii foret, prima quaque Octobris Dominica Officium ritu duplici majori perpetuo celebrandum indixit: aliique Pontifices Roſarium recitantibus, ejuſdemque Roſarii Sodalitatibus Indulgentias pæne innumeras conceſſere. Tu autem, &c.

Lectio vi.

NUper verò Clemens Undecimus animo reputans inſignem pariter Victoriam anno milleſimo ſeptincenteſimo decimoſexto in Hungariæ Regno à Carolo Sexto in Imperatorem Romanorum electo, de innumeris Turcarum copiis relatam, eo die contigiſſe, quo Feſtum Dedicationis S. Mariæ ad Nives celebraretur, atque eodem ferme tempore, quo Sanctiſſimi Roſarii Confratres publicam, ſolemnemque ſupplicationem in Alma Urbe ingenti Populi concurſu, magnaque religione peragentes, fervidas ad Deum preces pro Turcarum depreſſione funderent, ac potentem opem Deiparæ Virginis in auxilium Chriſtianorum humiliter implorarent; eam ob rem, Victoriam illam, necnon liberatam paulò poſt eorumdem Turcarum obſidione Concyrenſem Inſulam ejuſdem Beatæ Virginis patrocinio piè cenſuit adſcribendam. Quamobrem, ut hujus quoque tam inſignis be-

neficii perennis semper, & memoria extaret, & gratia: Sanctissimi Rosarii Festum eadem die, eodemque ritu celebrandum ad Ecclesiam universalem extendit. Hæc autem omnia Benedictus Decimus tertius in Breviario Romano novissimè apponi jussit. Sanctissimi ergo Dei Genitricem cultu hoc eidem gratissimo jugiter veneremur, quæ toties Christi fidelibus, Rosarii precibus exorata, terrenos Hostes profligare dedit, ac perdere, infernos pariter superare concedat. Tu autem &c.

Oratio.

DEus, cujus Unigenitus, per Vitam Mortem, & Resurrectionem suam, nobis salutis æternæ præmia comparavit: Concede quæsumus, ut hæc mysteria Sanctissimo Beatæ Mariæ Virginis Rosario recolentes, & imitemur, quod continent; & quod promittunt, assequamur. Per eumdem &c.

Secreta.

FAc nos quæsumus, Domine, his muneribus offerendis convenienter aptari, & per Sanctissimi Rosarii misteria sic Vitam, Passionem, & Gloriam Unigeniti tui recolere, ut ejus digni promissionibus efficiamur. Per eumdem &c.

Postcommunio.

SAnctissimæ Genitricis tuæ, cujus Rosarium celebramus, quæsumus Domine,

Digitized by Google

mine, præcibus adjuvemur; ut, & mysteriorum, quæ recolimus, virtus percipiatur, & Sacramentorum, quæ sumpsimus, obtineatur effectus. Qui vivis &c.

Die 10. Octobris.

IN FESTO

S. LUDOVICI BERTRANDI

Ordinis Prædicatorum Confessoris non Pontificis.

PRO II. NOCTURNO.

Lectio j.

LUdovicus Bertrandus Valentia in Hispania Tarraconensi, honestis, piisque Parentibus natus, ab ipsa penè infantia, sanctitatis, ac pœnitentiæ tyrocinium inchoavit. Exacta pueritia interdum nuda cubabat humo, noctes sæpè ducebat insomnes, ac in pietatis, & charitatis officia sedulus incumbebat. Mundi contemptu, ac Religiosæ vitæ ardore succensus, Parentum artes, quibus eum à sancto proposito dimovere conabantur, mira constantia superavit. Sui tandem voti compos effectus, Prædicatorum Ordini nomen dedit, ubi brevi tantum profecit, ut vel provectoribus ipsis, quamvis Tyro fuerit exemplo. Em ssa professione, mirum quot, & quantis virtutum incrementis priorem vitæ rationem cumu-

Digitized by Google

mulavit. Jejuniis, flagellis ciliciis, vigiliisque carnem domans, mentem jugi orationis pabulo nutriebat, ex quo tantum internæ animi modestiæ, ac puritatis hauriebat, ut vel in ejus oculis, ac vultu appareret. Tu autem.

Lectio ij.

ADhuc juvenis Novitiorum præfectus, institutioni, eos ad omnem verbo & exemplo Sanctimoniam efformabat. Ad Occidentales Indos Evangelicus Prædicator missus, quamvis uno tantùm Hispanico uteretur idiomate, cum tamen diversæ, atque inter se dissitæ Nationes, sua veluti loquentem lingua, singulæ audiebant, ex quibus innumeros ad Christianam fidem adduxit; ibique venenum non semel sibi à barbaris propinatum innoxiè hausit. Publicam vitiorum objurgationem, tamquam in se unum directam, Nobilis quidam uulturus, mortem Ludovico intentat, cum strictus in eum scopulus, in Crucifixi formam repente convertitur; Quo miraculo nefarius Aggressor permotus, ad Sancti Viri pedes provocatus, tanti facinoris veniam emixè depræcatur. Tu autem.

Lectio iij.

HUmilitate, ac patientia insignis; illud identidem usurpabat, Domine hic ure, hic seca, hic non parcas, ut in æternum parcas, Prophetico afflatus.

tus spiritu, multa prædixit. Ignem signo Crucis extinxit, tempestatem sedavit, ferarum impetus cohibuit, Mortuis vitam, Cæcis visum, Claudis gressum, Surdis reddidit auditum. Tandem durioris pœnitentiæ laboribus fractus, in morbum incidit, Sacrisque Mysteriis ritè expiatus, migravit in Cœlum, septimo Idus Octobris, anno millesimo quincentesimo octogesimo primo, ætatis verò suæ quinquagesimo quinto. Quem multis etiam post obitum miraculis clarum, Paulus Quintus Beatorum, Clemens verò X. Sanctorum numero adscripsit. Ejus demum festum Alexander VIII. instante Rege Catholico ab universo ditionis ipsius Clero sæculari, sub ritu duplici celebrandum decrevit, Sanctumque Confessorem novi Regni Granatensis Patronum Apostolica auctoritate declaravit. Tu autem.

Oratio.

DEus qui beatum Ludovicum Confessorem tuum per corporis mortificationem, & fidei præconium, Sanctorum gloriæ coæquasti; præsta, ut quod fide profitemur, pietatis operibus jugiter impleamus. Per Dominum.

Die

Digitized by Google

Die xvii. Octobris.

IN FESTO
S. EDUVICIS
R. POLONIÆ VID.

Semid. de præc. in toto Orbe, ut ex Decr. S. R. C. sub die 27. Mart. 1706.

Oratio.

DEus qui Beatam Eduvigem à sæculi pompa ad humilem tuæ Crucis sequelam toto corde transire docuisti concede, ut ejus meritis, & exemplo discamus perituras mundi calcare delicias, & in amplexu tuæ Crucis omnia nobis adversaria superare. Qui vivis, &c.

Die 25. Octobris.

IN FESTO SANCTORUM
GAVINI, PROTHI ET JANUARII
Martyrum Turritanorum.
DUPLEX.

Oratio.

DEus, qui per Beatos Martyres tuos Gavinum, Prothum, & Januarium Ecclesiam tuam mirabiliter illustrare dignatus es; concede nobis famulis tuis, ut quos Patronos veneramur in terris, intercessores habere mereamus in cœlis. Per Dominum, &c.

Le-

Digitized by Google

Lectio iv.

PRothus Sacerdos, & Januarius Diaconus Turribus in Sardinia nati, quo tempore Diocletianus Imperator insatiabilem crudelitatem in Christianos exercebat, Romam profecti, & à Cajo Sanctissimo Pontifice ordinati, atque in Sardiniam reversi, fidem Christi Turribus prædicabant. Deique gratia aspirante plures Gentiles ad veri Dei cultum perduxerunt: inter quos maximè enituit Gavinus Romanus miles ex præclara (ut fertur) Sabellorum familia: qua de causa Barbari Præsidis jussu comprehensi, diuturno carcere macerati, in æquuleo suspensi, ferreis ungulis dilaniati, variisque tormentorum generibus vexati sunt, sed Deo protegente, illæsi ab illis evaserunt.

Lectio v.

MOx Prothus Presbyter in Herculis insulam, quæ, Linaria vulgò dicitur, tunc noxiis animalibus refertam, jubente Præside, deportatus fuit, ut à feris devoraretur; ubi cibo, atque omni humana ope penitus destitutus, multis calamitatibus vexatus fuit; Sed divinis laudibus intendens, ab eo, qui dat escam esurientibus, mirabiliter enutritus, hoc etiam suis precibus impetrasse dicitur, ut omnes noxiæ feræ in ea insula, ac vicina Sardinia, usque in præsentem diem extinctæ omninò fuerint. At verò Januarius

rius

rius junior donis, & blanditiis tentatus, ut à fide deficeret, in ejus confessione immobilis perseveravit. Quare præses novis eum tormentis simul cum Protho, quem ab exilio revocaverat, subjecit, & Gavino militi, virumque tradidit custodiendum. Porrò Gavinus ab ipsis ad Christum conversus, & aqua salutari ablutus, liberos illos dimisit, quòd insontes eos, & sine causa vinctos diceret.

Lectio vi.

ID cum Tyranno innotuisset, suasionibus, & illecebris ad Idolorum cultum Gavinum revocare conatus est, quem in suscepta Religione constantissimum repertum, capitali sententiam puniti mandavit in Portu Balagai; Quo loco etiam Prothus, & Januarius, qui in Suburbano Turrium loco latentes, ab ipso Gavino in visu ad Martyrii palmam invitati fuerant, decollati sunt die vigesima quinta Octobris. Horum corpora, Tyranno imperante, in Mare projecta, mox ab Incolis Christianis juxta litus reperta, & in Ecclesia, magnificentissimè extructa, ac eorum nomine consecrata, collocata fuerunt, ubi à toto Sardiniæ Regno, & præcipuè à Provincia Turritana, quæ in honorem Sancti Gavini, mense Octobris Sanctum Gavinum appellat, ingenti concursu, & Populi veneratione coluntur.

Die

Die ix. Novembris.

IN FESTO

DEDICATIONIS BASILICÆ SS. SALVATORIS

Verba addenda in fine vi. Lectionis ii. Noct. ex Decr. C. R. C. sub die 13. Septembris 1726.

EAmdem Ecclesiam incendiis, Vastationibus, Terræ insuper motibus disjectam, eversamque, ac sedula Summorum Pontificum cura reparatam, nova postmodum molitione restitutam BENEDICTUS XIII. Pontifex maximus Ordinis Prædicatorum die vigesima Octava Aprilis Anni millesimi septincentesimi vigesimi sexti ritu sollemni consecravit, ejusque celebritatis memoriam hac die recolendam statuit.

Die X. Novembris.

IN FESTO

S. ANDREÆ AVELLINI CLERICI REGULARIS.

SEMIDUPLEX.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis primo loco, præter ea, quæ sequuntur.

ORATIO.

DEus, qui in corde Beatæ Andreæ Confessoris tui, per arduum quotidiè

tidiè in virtutibus proficiendi votum admirabiles ad te aſcenſiones diſpoluiſti: concede nobis ipſius meritis, & interceſſione, ita ejuſdem gratiæ participes fieri, ut perfectiora ſemper exequens ad gloriæ tuę faſtigium feliciter perducamur.

IN I. NOCTUROO.

Lectiones de ſcriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

ANdreas Avellinus, dictus antea Lancellottus, apud Caſtrum Novum Lucaniæ pagum natus, inter ipſa infantiæ primordie fururæ ſanctitatis non obſcura præbuit indicia. Adoleſcens ad litteras addiſcendas paterna è domo egreſſus lubricam illius ætatis ſemitam inter bonorum artium ſtudia ita peregit, ut ſapientiæ initium, quod eſt timor Domini, ob oculos potiſſimùm habere nunquam prætermiſerit: Cum egregia proinde forma eximium caſtitatis ſtudium coniunxit, quo impudicas ſæpè mulierum inſidias eluſit, interdum etiam apertam vim propulſavit. Clericali militiæ jampridem adſcriptus Neapolim ſe contulit, ut legalibus diſciplinis vacaret; Ibique juriſprudentiæ lauream adeptus, atque intera ad ſacerdotalem dignitatem evectus, ceuſarum patrocinia in foro dumtaxat Eccleſiaſtico, proque privatis quibuſdam perſonis juxta Sacrorum Canonum ſanctiones

nes

nes agere cœpit; Verù cum aliquando inter causam agendam levi et mendacium excipisset, mox verò fortuita sacrarum Scripturarum lectione in illa verba incidisset: Os quod mentitur occidit animam tanto ejus culpæ doloræ, ac pœnitentia correptus est, ut statim ab ejusmodi vitæ instituto sibi recedendum esse duxerit. Itaque abdicatis forensibus curis se totum divino cultui, sacrisque ministeriis mancipavit, cumque Ecclesiasticæ virtutis exemplis emineret, sanctimonialium regimini à tunc existente Archiepiscopo Neapolitano Præfectus fuit. Quo in munere cum pravorum hominum odia subiisset, primo quidem intentatæ sibi necis periculum declinavit, mox verò per Sicarium tribus in facie acceptis vulneribus injuriæ atrocitatem æquo animo pertulit Tunc perfectioris vitæ desiderio flagrans; ut inter Clericos Regulares adscriberetur suppliciter postulavit, votique compos factus, ob ingentem, quo æstuabat Crucis amorem, ut sibi Andreæ nomen imponetur precibus impetravit.

Lectio v.

ARctioris itaque vitæ curriculum alacri studio ingressus, in eas maximè virtutis exercitationes incubuit, ad quas se se arduis etiam emissis votis obstrinxit, altero scilicet suæ ipsius voluntati jugiter obsistendi, altero verò in via Christianæ

per-

perfectionis semper ulteriùs progrediendi. Regularis disciplinæ cultor assiduus, & in ea promovenda, cum aliis præesset, studiosissimus fuit. Quiquid ab Instituti sui Officii, & Regulæ præscripto supererat temporis, orationi, & animarum saluti tribuebat. In confessionibus excipiendis mira ejus pietas, & prudentia enituit, vicos, & oppida Neapoli finitima Evangelicis ministeriis magno cum animarum lucro frequens lustrabat. Quam ardentem ergà proximos sancti viri charitatem signis etiam Dominus illustravit. Cum enim intempesta nocte ab audita Ægri confessione domum rediret, ac pluviæ, ventorumque vis prælucentem facem extinxisset, non solùm ipse cum sociis inter effusissimos imbes, nihil malefactus est, verùm etiam inusitato splendore, è suo corpore mirabilites emicante, sociis inter densissimas tenebras inter monstravit. Abstinentia, & patientia nec non abjectione, atque odio sui summoperè præstitit. Necem fratris filio illatam impertubato animo tulit, ac suos ab omni ulciscendi cupiditate compescuit, immo etiam pro interfectioribus opem, & misericordiam Judicum imploravit.

Lectio vi.

PLuribus iu locis Clericorum Regularium Ordinem propagavit, eorumque domicilia Mediolani, & Placentiæ insti-

institui t. Illius operam S. Carolus Borromæus, & Paulus de Aretio Clericus Regularis Cardinales, quibus erat acceptissimus, in Pastoralis muneris curis adhibuerunt. Deiparam Virginem singulari amore, & cultu prosequebatur. Angelorum colloquio perfrui meruit; quos cum divinas laudes persolveret, è regione concinentes se audisse testatus est. Denique post heroica virtutum exempla, Prophetiæ quoque dono illustris, quo & secreta cordium, & absentia, & futura prospexit, annis gravis, & laboribus fractus, ad Aram celebraturus in verbis illis tertiò repetitis: Introibo ad Altare, Altare Dei, repentino apoplexiæ morbo correptus est, mox Sacramentis ritè munitus, placidissime inter suos animam efflavit. Ejus corpus Neapoli in Ecclesia S. Pauli ad hæc usque tempora eo frequentissimo Populi concursu colitur, quo fuit elatum. Illum denique insignibus in vita; & post mortem miraculis clarum Clemens XI. Pontifex Maximus solemni ritu Sanctorum Catalogo adscripsit.

Die

Die IV. Decembris.

IN FESTO
S. PETRI CRISOLOGI
EPISCOPI, ET CONFESSORIS
DUPLEX.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter ea, quæ hic habentur propria.

IN PRIMIS VESPERIS

Antiph. Ecce Sacerdos, &c. *cum rel. Psalmis de Dominica, loco ult. Psalmi* Laudate Dominum omnes gentes, &c.

In Hymno dicitur. Meruit supr. &c.

Ad Magnificat. Antiphona.

O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, Beate Petre Crisologe, divinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

ORATIO.

DEus qui Beatum Petrum Chrysologum, Doctorem egregium, divinitus præmonstratum ad regendam, & instruendam Ecclesiam tuam eligi voluisti: præsta quæsumus, ut quem Doctorem vitæ habuimus in terris Intercessorem habere mereamur in Cœlis. Per Dominum nostrum, &c.

AD

AD MATUTINUM.

In primo Nocturno Lectiones de communi Conf. Pont. 1. loc. Fidelis sermo.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

PEtrus, qui ob auream ejus eloquentiam Cryfologi cognomen adeptus est, Foro Cornelii in Æmilia honestis parentibus natus, à prima ætate animum ad Religionem adiiciens; Cornelio Romano tunc ejusdem Urbis Corneliensis Episcopo, operam dedit: à quo etiam, scientia, & vitæ sanctitate cum brevi profecisset, Diaconus creatus est. Postmodum contigit, ut Ravennates ob mortem Archipræsulis sui alium (ut moris erat) ab eis electum Romam ad Sanctum Sixtum Papam Tertium pro confirmatione miserint una cum Legatis suis, & cum prædicto Cornelio, qui eumdem Levitam secumperduxit. Interim Sanctus Petrus Apostolus, & Martyr Apollinaris Summo Pontifici in somnis apparuerunt, mediumque habentes hunc Juvenem, jusserunt, ut illum, & non alium, in Archiepiscoporum Ravennæ crearet. Hinc Pontifex, mox, ut vidit Petrum cognovit eum à Domino Deo preælectum: propterea rejecto illo, quem ipsi offerebant hunc solum, anno Christi quadrincentesimo trigesimotertio, illi Metropolitanæ præfecit Ecclesiæ. Quod cum Legati Ravannatenses

ægre

ægrè ferrent, audita visione, Divinæ voluntati libenter acquiescentes, novum Archiepiscopum maxima cum reverentia susceperunt. Tu autem &c.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo; filius iniquitatis non nocebit ei Manus &c.

Lectio v.

PEtrus igitur, licet invitus in Archipræsulem consecratus Ravennam deducitur: ubi à Valentiniano Imperatore, & Gallia Placidiæ ejus matre, ac ab universo Populo maxima lætitia exceptus est. Et ille ab eis id unum petere dixit, ut, quando tantum oneris pro ipsorum salute subire non recusavit, studerent ipsi monitis suis obtemperare, Divinisque præceptis non obsistere. Duorum Sanctorum tunc ibi defunctorum corpora optimis unguentis condita sepelivit, Ba bastiani videlicet Præsbyteri, & Germani Antissiodorensis Episcopi; cujus etiam cucullam, & cilicium sibi vindicavit in hæreditatem. Projectum, & Marcellinum in Episcopos ordinavit. In Classe fontem extruxit magnitudinis verè admirabilis, & Templa quædam magnifica ædificavit tum Beato Andreæ Apostolo, tum aliis Sanctis. Ludos ab hominibus personatis cum variis saltationibus Kalendis Januarii

rii fieri solitos concione cohibuit, acerrima; ubi inter alia illud præclare dixit: Qui locari voluerit cum Diabolo, non poterit gaudere cum Christo Jussu Sancti Leonis Papæ Primi scripsit posteaad Chalcedonense Concilium adversus Hæresim Euthycen ipsum, & alia epistola, quæ eidem Concilio in novis editionibus præfixa, & in Annales Ecclesiasticos relata fuit. Tu autem Domine &c.

℟. Posui adjutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea euxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum. oleo sancto meo unxi eum. Manus, &c.

Lectio vi.

DUm publice sermones haberet ad populum, adeo vehemens erat in docendo, ut præ nimio ardore vox illi interdum defecerit: sicut contingit in concione mulieris Hæmorrhoissæ. Unde Ravennates commoti, tot lachrymis, clamoribus, & orationibus locum repleverunt: ut postea ipse gratias ageret Deo, quod in lucrum amoris verterit damnum ejusdem sermonis. Cum tandem annos circiter decem, & octo eam Ecclesiam sanctissime rexisset, laborum suorum finem adesse divinitus prænoscens, in Patriam se contulit. Ubi Sancti Cassiani Templum ingressus, magnum Diadema aureum, gemmis distinctum prætiosissi-

Digitized by Google

mis offerens, ſuper Altare majus poſuit, nec non aureum craterem, & patenam argenteam, quam tum rabidi Canis morſus, tum febres ſanare ſæpius expertum eſt, aqua inde demiſſa. Ex tunc Ravennates, qui eumdem ſecuti fuerant, dimiſit, admonens, ut in eligendo optimo Paſtore invigilarent attente. Mox Deum humiliter precatus, & Sanctum Caſſianum Patronum, ut benigne animam ejus exciperet, tertio nonas Decembris placide ex hac vita migravit, anno Domini circiter quadrincenteſimo quinquageſimo. Sacrum illius Corpus communi totius Civitatis fletu, ac pietate, prope Corpus ejuſdem Sancti Caſſiani honorificè conditum, noſtris etiam temporibus religiosè colitur: cujus tamen brachium, auro, & gemmis ornatum Ravennam delatum in Urſiana Æde veneratur. Tu autem Domine &c.

℟. Iſte eſt, qui ante Deum magnas virtutes operatus eſt, & omnis terra doctrina ejus repleta eſt: Ipſe intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iſte eſt, qui contempſit vitam mundi, & pervenit ad cœleſtia regna. Ipſe intercedat &c.

Digitized by Google

IN III, NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Matth.

Lectio vii.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ; quod si sal evanuerit, in quo salietur? Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Lib. 1. Serm. Domini in monte.

Cap.6.comm.4.

OStendit Dominus, fatuos esse judicandos, qui temporalium bonorum, vel copiam sectantes, vel inopiam metuentes, ammittunt æterna, quæ nec dari possunt ab hominibus, nec auferri. Itaque si sal infatuatum fuerit, in quo salietur? idest, si vos, per quos condiendi sunt quodammodo populi, metu persecutionum temporalium amiseritis regna cœlorum, qui erunt homines, per quos à vobis error auferatur, cum vos elegerit Deus; per quos errorem auferat cæterorum? Tu autem &c.

℟. Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas &c.

Lectio viij.

ERgo ad nihilum valet sal infatuatum, nisi ut mittatur foras, & conculcetur ab hominibus, qui patitur persecutionem, sed qui persecutionem timendo

Digitized by Google

infatuatur. Calcari enim non potest, nisi inferior, sed inferior non est, qui quamvis corpore multa in terra sustineat, corde tamen fixus in cœlo est. Tu autem &c.

℟. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus: Et implevit eum Dominus spiritu sapientiæ, & intellectus.

℣. Jucunditatem, & exultationem thesaurizavit super eum. Et implevit. Gloria Patri &c. Et implevit.

Lectio ix.

VOs estis lumen mundi. Quomodo superius dixit sal terræ, sic nunc dicit lumen mundi. Nam neque superius ista terra accipienda est, quam pedibus corporeis calcamus: sed homines, qui in terra habitant, vel etiam peccatores, quorum condiendis, & extinguendis putoribus Apostolicùm salem Dominus misit in mundum; & hic mundum; non Cœlum, & terram, sed homines qui sunt in mundo, vel diligunt mundum oportet intelligi, quibus illuminandis Apostoli missi sunt. Non potest Civitas abscondi supra montem posita: idest; fundata super insignem, magnamque justitiam, quam significat etiam ipse mons, in quo disputat Dominus. Tu autem Domine &c. Te Deum &c.

AD LAUDES, ET HORAS.

Antiph. Psalm. & Versiculi &c. de eodem Comm. Oratio.

Deus

Deus, qui beatum &c.

IN II. VESPERIS.

Omnia, ut in primis Vesperis, sed loco ultim. Psal. Memento Domine David.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas. ℟. Et ostendit illi Regnum Dei.

Ad Magnificat Antiphona.

O Doctor optime &c. *Oratio*. Deus, qui beatum &c. *ut supra in Vesperis &c.*

Die xvi. Decembris.

IN FESTO

S. EUSEBII

EPISCOPI, ET MARTIRIS.

SEMIDUPLEX.

Omnia de Communi unius Martyris praeter ea, quae hic assignantur.

Oratio.

DEus, qui nos Beati Eusebii Martyris tui, atque Pontificis annua solemnitate lætificas; concede propitius, ut cujus natalitia colimus de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum nostrum.

Deindè fit commemoratio Feriæ Adventus.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Script. occur. si vero venerit in Fer. *Quat.* Temp. A Mileto.

IN

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

EUsebius natione Sardus, Romanæ Urbis Lector post Vercellensis Episcopus, ad hanc regendam Ecclesiam merito est creditus divino electus judicio; nam quem nunquam ante constituti Electores cognoverant, post habitis civibus: simul ut viderunt, & probaverunt; tantumque interfuit ut probaretur, quantum ut videretur. Primus in Occidentis partibus in eadem Ecclesia eosdem Monachos instituit esse, quos Clericos, ut esset in ipsis viris & contemptus rerum, & accuratio Levitarum, Arianis impietatibus ea tempestate per Occidentem longe lateque traductis, adversus eas viriliter sic dimicavit, ut ejus invicta fides Liberium Summum Pontificem ad vitæ solatium erigeret. Quare hic sciens, in ipso fervore Spiritum Dei, cum ei significasset, ut penes Imperatorem una cum suis Legatis patrocinium Fidei susciperet, mox cum istis profectus est ad Constantium, apud quem enixius agens, quidquid legatione petebatur, obtinuit, ut Episcoporum nempe cœtus celebraretur.

Lectio v.

COllectum est Mediolani anno sequenti Concilium, ad quod à Constantio invitatum Eusebium, concupitumque, ac vocatum à Liberii Legatis, tantum

tum abest ut malignantium Synagoga Arianorum contra S. Athanasium furentium, in suas partes adduceret, ut potius diserte statim ipse declarans, è præsentibus quosdam sibi compertos labe pollutos, Nicænam imo fidem proposuerit iis subscribendam, antequam cætera tractarentur. Quod Arianis acerbe iratis negantibus, nedum in Athanasium recusavit ipse subscripserat, captivatam simplicitatem ingeniosissime liberavit. Quamobrem illi graviter indignantes, post multas illatas injurias, exilio illum mulctarunt; sed Sanctus vir excusso pulvere, nec Cæsaris minas veritus, nec enses districtos, exilium veluti sui Ministerii officium accepit, missusque Scythopolim, famem, sitim, verbera, diversaque supplicia perpessus, pro fide strenue vitam contempsit, mortem non metuit, corpus carnificibus tradidit.

Lectio vi.

Quanta in eum tunc Arianorum crudelitas fuerit, ac effrons inverecundia, ostendunt graves literæ plenæ roboris, pietatis, ac religionis, quas è Scythopoli scripsit ad Vercellensem Clerum, & populum, aliosque finitimos; è quibus etiam est exploratum, ipsorum nec minis, inhumanaque sævitia potuisse unquam eum deterreri, nec serpentina blanda subtilitate ad eorum societatem per-

duci. Hinc in Cappadociam, postremoque ad superiores Ægypti Thebaidas præ constanti a sua deportatus, exilii rigores tulit ad mortem usque Constantii, post quem ad gregem suum reverti permissus, non prius redire voluit, quam reparandis Fidei jacturis ad Alexandrinam Synodum sese conferret, postque medici præstantis instar peragrans Orientis provincias in Fide infirmos ad integram valetudinem restitueret, eos instituens in Ecclesiæ doctrina. Inde salubritate pari digresso in Illyricum, tandemque in Italiam delato, ad ejus reditum lugubres vestes Italia mutavit: ubi postquam Psalmorum omnium expurgatos à se commentarios Origenis edidit, Eusebiique Cæsareensis, quos verterat de Græco in Latinum, demum tot egregie factis illustris, ad immarcescibilem gloriæ coronam tantis ærumnis promeritam, sub Valentiniana & Valente, Vercellis migravit.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Evangelium, Si quis vult post me venire, *ut in Comm. unius Mart. secundo loco*, *℟. viii.* Domine prævenisti.

Missa Sacerdotes Dei, *ut in eodem Communi secundo loco, & fit commem. Feriæ.*

Die

Die 18. Decembris.

IN FESTO EXPECTATIONIS PARTUS BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

Duplex Majus ad libitum.

Ad Vesperas, Antiphona.

Missus est Grabriel Angelus. *cum reliq. de Laudib. Psalm.* Dixit Dominus. Laudate pueri. Lætatus sum. Nisi Dominus. Lauda Jerusalem. *ut in Officio parvo Beatæ Mariæ.*

Capitulum. Isa. 11.

EGredietur virga de radice Jesse, & flos de radice ejus ascendet. Et requescet super eum spiritus Domini.

Hymnus. Creator alme siderum. *ut in primis Vesperis Dominicæ primæ Adventus.*

Et in fine omn. Hymnor. dicitur.

Virtus honor, laus, gloria
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclito,
In sæculorum sæcula. Amen.

℣. Ave Maria, gratia plena.
℟. Dominus tecum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Spiritus Sanctus in te descendet, Maria, ne timeas, habebis in utero Filium Dei, alleluja.

Digitized by Google

Oratio.

DEus, qui de Beatæ Mariæ Virginis utero, Verbum tuum Angelo nunciante, carnem suscipere voluisti: præsta supplicibus tuis; ut qui verè eam Genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eumdem, &c.

Et fit commemor. Adventus Antiphona O.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Ave Maria, gratia plena: * Dominus tecum. *Psal.* Venite. *Hymnus.* Verbum supernum prodiens. *ut in Dom. prima Advent.*

In primo Noctur. Antiphona.

Ecce Dominus noster cum virtute veniet, & illuminabit oculos servorum suorum, alleluja.

Psal. Domine Dominus noster.

Antiph. Rorate Cœli desuper, & nubes pluant justum: aperiatur terra, & germinet Salvatorem.

Psal. Cœli enarrant.

Antiph. Ecce nomen Domini de longinquo; & claritas ejus replet orbem terrarum.

Psalm. Domini est terra.

℣. Ex Sion species decoris ejus.

℟. Deus noster manifestè veniet.

De Isaia Propheta.

Le-

Lectio i.

ET adjecit Dominus loqui ad Acaz, dicens: Pete tibi ſignum à Domino Deo tuo in profundum inferni, ſive in excelſum ſuprà, Et dixit Achaz: Non petam, & non tentabo Dominum. Et dixit: Audite ergo domus David: Numquid parum vobis eſt, moleſtos eſſe hominibus, quia moleſti eſtis, & Deo meo Propter hoc dabit Dominus ipſe vobis ſignum. Ecce Virgo concipiet, & pariet filium, & vocabitur nomen ejus Emmanuel. Butyrum, & mel comedet, ut ſciat reprobare malum, & eligere bonum.
℟. Non auferetur ſceptrum de Juda, & dux de femore ejus, donec veniat qui mittendus eſt: * Et ipſe erit expectatio gentium.
℣. Pulchriores ſunt oculi ejus vino: & dentes ejus lacte candidiores, Et ipſe.

Lectio ij. Cap. 11.

ET egredietur virga de radice Jeſſe, & flos de radice ejus aſcendet, Et requieſcet ſuper eum ſpiritus Domini, ſpiritus ſapientiæ, & intellectus, ſpiritus conſilii, & fortitudinis, ſpiritus ſcientiæ, & pietatis, & replebit eum ſpiritus timoris Domini. Nō ſecundum viſionem oculorū judicabit, neque ſecundum auditum aurium arguet: ſed judicabit in juſtitia pauperes,

& arguet in æquitate pro mansuetis terræ:
& percutiet terram virga oris sui: & spi-
ritu labiorum suorum interficiet impium.
Et erit justitia cingulum lumborum ejus:
& fides cinctorium renum ejus.
℟. Orietur stella ex Jacob: & consurget
homo de Israel, & confringet omnes du-
ces alienigenarum: * Et erit omnis ter-
ra possessio ejus.
℣. De Jacob erit qui dominabitur, & per-
det reliquias Civitatis. Et erit.

Lectio iii. Cap. 35.

LÆtabitur deserta, & invia, & exultabit solitudo, & florebit quasi lilium. Germinans germinabit, & exultabit lætabunda & laudans: gloria Libani data est ei: decor Carmeli, & Saron: ipsi videbunt gloriam Domini, & decorem Dei nostri. Confortate manus dissolutas, & genua debilia roborate. Dicite pusillanimes; Confortamini, & nolite timere: ecce Deus vester ultionem adducet retributionis: Deus ipse veniet, & salvabit vos. Tunc aperientur oculi cæcorum, & aures surdorum patebunt. Tunc saliet sicut cervus claudus, & aperta erit lingua mutorum: quia scissæ sunt in deserto aquæ, & torrentes in solitudine. Et quæ erat arida, erit in stagnum, & sitiens in fontes aquarum.

℟. Descendet Dominus sicut pluvia in vellus: orietur in diebus ejus justitia: * Et abundantia pacis.

℣. Et

℣. Et adorabunt eum omnes reges: omnes Gentes servient ei: Et abundantia. Gloria Patri. Et.

In secundo Nocturno. Antiphona.

De Sion exibit lex, & verbum Domini de Jerusalem.

Psalm. Eructavit.

Antiph. Ecce Deus noster, expectavimus eum, & salvabit nos, alleluja.

Psalm. Deus noster.

Antiph. Dominus veniet, occurrite illi, dicentes: Magnum principium, & regni ejus non erit finis, Deus, Fortis, Dominator, Princeps pacis, alleluja.

Psalm. Magnus Dominus.

℣. Egredietur virga de radice Jesse. ℟. Et flos de radice ejus ascendet.

Sermo S. Ildelfonsi Archiepiscopi Toletani.

Ex lib. de virginitate B. M.

Lectio iv.

DOmina mea, atque dominatrix mea, dominans mihi, mater Domini mei, ancilla Filii tui, genetrix factoris mundi, te rogo, te oro, te quæso, ut habeam spiritum Domini tui, spiritumque Filii tui, nec non & spiritum Redemptoris mei, ut de te vera & digna, sapiam vera, & digna loquar, vera, & digna quæcumque sunt, diligam. Tu enim es electa à Deo, assumpta à Deo, advocata à Deo, proxima Deo, adhærens Deo, conjuncta

Deo

& arguet in æquitate pro mansuetis terræ: & percutiet terram virga oris sui: & spiritu labiorum suorum interficiet impium. Et erit justitia cingulum lumqorum ejus: & fides cinctorium renum ejus.

℟. Orietur stella ex Jacob: & consurget homo de Israel, & confringet omnes duces alienigenarum: * Et erit omnis terra possessio ejus.

℣. De Jacob erit qui dominabitur, & perdet reliquias Civitatis. Et erit.

Lectio iii. Cap. 35.

LÆtabitur deserta, & invia, & exultabit solitudo, & florebit quasi lilium. Germinans. germinabit, & exultabit lætabunda & laudans: gloria Libani data est ei: decor Carmeli, & Saron: ipsi videbunt gloriam Domini, & decorem Dei nostri. Confortate manus dissolutas, & genua debilia roborate. Dicite pusillanimes; Confortamini, & nolite timere: ecce Deus vester ultionem adducet retributionis: Deus ipse veniet, & salvabit vos. Tunc aperientur oculi cæcorum, & aures surdorum patebunt. Tunc saliet sicut cervus claudus, & aperta erit lingua mutorum: quia scissæ sunt in deserto aquæ, & torrentes in solitudine. Et quæ erat arida, erit in stagnum, & sitiens in fontes aquarum.

℟. Descendet Dominus sicut pluvia in vellus: orietur in diebus ejus justitia: * Et abundantia pacis.

℣. Et

℣. Et adorabunt eum omnes reges: omnes Gentes servient ei: Et abundantia. Gloria Patri. Et.

In secundo Nocturno. Antiphona.

De Sion exibit lex, & verbum Domini de Jerusalem.

Psalm. Eructavit.

Antiph. Ecce Deus noster, expectavimus eum, & salvabit nos, alleluja.

Psalm. Deus noster.

Antiph. Dominus veniet, occurrite illi, dicentes: Magnum principium, & regni ejus non erit finis, Deus, Fortis, Dominator, Princeps pacis, alleluja.

Psalm. Magnus Dominus.

℣. Egredietur virga de radice Jesse. ℟. Et flos de radice ejus ascendet.

Sermo S. Ildelfonsi Archiepiscopi Toletani.

Ex lib. de virginitate B. M.

Lectio iv.

DOmina mea, atque dominatrix mea, dominans mihi, mater Domini mei, ancilla Filii tui, genetrix factoris mundi, te rogo, te oro, te quæso, ut habeam spiritum Domini tui, spiritumque Filii tui, nec non & spiritum Redemptoris mei, ut de te vera & digna, sapiam vera, & digna loquar, vera, & digna quæcumque sunt, diligam. Tu enim es electa à Deo, assumpta à Deo, advocata à Deo, proxima Deo, adhærens Deo, coniuncta

Digitized by Google

Deo. Visitata eb Angelo, salutata ab Angelo, benedicta ab Angelo, beatificata ab Angelo. Turbata in sermone, attonita in cogitatione, stupefacta in salutatione, admirata in dictorum annunciatione.

℟. Ecce virgo concipiet, & pariet filium, dicit Dominus: * Et vocabitur nomen ejus Admirabilis, Deus, fortis.

℣. Super solium David, & super regnum ejus sedebit in æternum. Et.

Lectio v.

INvenisse te apud Deum gratiam audis, & ne timeas, juberis. Unde & tu fiducia roboraris, cognitione miraculorum instrueris, ad novitatem inauditæ gloriæ proveheris. De prole ab Angelo nuntiata es, & post fœtum integra, & pudica manes. Certa virginitas nobis proponitur, & nasciturum ex te sanctum Dei Filium, tibi ab Angelo evangelizatur: & quæ sit nascentis Regis potentia, mirabiliter intimatur. Quomodo fiat, quæris, de origine interrogas, de ratione perscrutaris, de experientia requiris, de ordine sciscitaris. Audi inauditum oraculum, considera inusitatum opus, animadverte incognitum arcanum, attende invisum factum: Spiritus Sanctus superveniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi.

℟. Rorate cœli desuper, & nubes pluant justum: * Aperiatur terra, & germinet Salvatorem.

℣. E-

Digitized by Google

℣. Emitte Agnum, Domine, Dominatorem terræ, de Petra deserti ad montem filiæ Sion. Aperiatur.

Lectio vj.

TOta invisibiliter Trinitas conceptionem operabitur in te: sola persona Filii Dei in corpore tuo nascitura, carnem assumet de te. Ideoque quod concipietur ex te, quod nascetur ex te, quod prodiet ex te, quod germinabitur ex te, quod parturietur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei. Erit enim hic Deus virtutum, hic Rex omnium sæculorum, hic factor omnium rerum. Ecce beata tu inter mulieres, integra inter puerperas, Domina inter ancillas, Regina inter sorores. Ecce ex hoc beatam te dicent omnes generationes, beatam te noverunt omnes cælestes virtutes; beatam te prædicant omnes Vates; beatam te celebrant omnes Nationes. Beata tu fidei nostræ, beata tu animæ nostræ, beata dilectioni nostræ, beata præconiis, & prædicationibus meis.

℟. Docebit nos Dominus vias suas, et embulabimus in semitis ejus: * Quia de Sion exibit lex, & verbum Domini de Jerusalem.

℣. Venite, ascendamus ad montem Domini, & ad domum Dei Jacob. Quia. Gloria Patri. Quia.

In-

In tertio Nocturno.

Antiphona.

Dominus dabit benignitatem, & terra nostra dabit fructum suum.

Psalm. Benedixisti.

Antiph. Ecce veniet Deus, & homo de domo David sedere in throno, alleluja.

Psalm. Fundamenta.

Antiph. Annunciate populis, & dicite: Ecce Deus Salvator noster veniet.

Psalm. Cantate.

℣. Egredietur Dominus de loco sancto suo.

℟. Veniet ut salvet populum suum.

Si hoc Festum venerit in Feria quarta Quatuor temporum Adventus, loco sequentis Homil. leguntur tres Lect. de Homilia ejusdem Feriæ iv. cum Responsoriis quæ hic assignantur.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. I. c.

IN illo tempore: Missus est Angelus Gabriel à Deo in Civitatem Galileæ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, & nomen Virginis Maria! Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

In Evangeliis Lucæ cap. I., & in Homiliis hyemalibus de Tempore Feria quarta

AD Mariam Virginem Gabriel mittitur, qui Dei fortitudo nominatur: illum quippe nunciare veniebat, qui ad debellandas aereas potestates humilis apparere dignatus est. De quo per Psalmistam dicitur: Dominus fortis, & potens Dominus potens in prælio. Et rursum: Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ. Per Dei ergo fortitudinem nunciandus erat, qui virtutum Dominus, & potens in prælio, contra potestates aereas ad bella veniebat. Et ingressus Angelus ad eam, dixit: Ave gratia plena, Dominus tecum: Benedicta tu in mulieribus. Benè gratia plena vocatur, quæ nimirum gratiam, quam nulla alia meruerat, assequitur: ut ipsum videlicet gratiæ concipiat, & generet auctorem.

℣. Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum: * Spiritus Sanctus superveniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi: quod enim ex te nascetur Sanctum, vocabitur Filius Dei.

℟. Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens Angelus, dixit ei: Spiritus Sanctus.

Bño. Cujus festum colimus, ipsa Virgo Virginum.

Lectio viii.

ECce concipies in utero, & paries Filium, & vocabis nomen ejus Jesum Je-

Jesus, Salvator, sive salutaris interpretatur, cujus Sacramentum nominis alloquens Joseph Angelus exposuit: ipse enim (inquiens) salvum faciet populum suum à peccatis eorum. Non ait, populum suum, hoc est, in unitatem fidei ex præputio, & circumcisione vocatum: quibus ex diversa parte vocatis, fieret unus pastor, & unum ovile: Hic erit magnus, & Filius Altissimi vocabitur, & dabit illi Dominus Deus sedem David patris ejus. Idem ergo Filius Altissimi, qui in utero virginali conceptus, & natus est. Idem homo in tempore creatus ex matre, qui Deus est ante tempora natus ex Patre. Si autem idem homo, qui Deus est, omittat Nestorius, hominem tantum dicere ex Virgine natum.

℟. Suscipe verbum, Virgo Maria, quod tibi à Domino per Angelum transmissum est: concipies & paries Deum pariter, & hominem: * Ut benedicta dicaris inter omnes mulieres.

℣. Paries quidem filium, & virginitatis non patieris detrimentum: efficieris gravida, & eris mater semper intacta. Ut. Gloria Patri. Ut.

Lectio ix.

IDeoque, & quod nascetur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei. Ad distinctionem nostræ sanctitatis Jesus sanctus singulariter nasciturus asseritur. Nos

quip-

quippè, etsi Sancti efficimur; non tamen nascimur; quia ipsa naturæ corruptionis conditione constringimur, ut meritò cum Propheta gementes singuli dicamus. Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum, & delictis peperit me mater mea. Ille autem solus veraciter sanctus est, qui ut ipsam conditionem naturæ corruptibilis vinceret, ex commixtione carnalis copulæ conceptus non est. Sanctum, inquit, vocabitur Filius Dei. Quid hic dicis Nestoriane, qui beatam Mariam Dei negans esse Genetricem, apertè niteris impugnare veritatem? Ecce Deum dixit superventurum, Dei filium nasciturum. Quomodo ergo, aut Dei filius, Deus non est, aut quæ Deum edidit, quomodo Theologos, id est, Dei genetrix non esse potest? ℟. Te Deum laudamus.

AD LAUDES,

Et per Horas.

MIssus est Gabriel Angelus ad Mariam Virginem desponsatam Joseph.

Psalm. Dominus regnavit. *cum reliquis de Dominica.*

Antiph. Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum: Benedicta tu in mulieribus, alleluja.

Antiph. Ne timeas Maria invenisti gratiam apud Dominum, ecce concipies, & paries filium, alleluja.

Anti-

Antiph. Dabit ei Dominus sedem David patris ejus, & regnabit in æternum.
Antiph. Ecce Ancilla Domini fiat mihi secundùm verbum tuum.

Capitulum. Isa. 11.

EGredietur virga de radice Jesse, & flos de radice ejus ascendrt. Et requiescet super eum Spiritus Domini.
Hymnus. En clara vox redarguit, *ut in Laudibus Dominicæ primæ Adventus.*
℣. Spiritus Sanctus superveniet in te.
℟. Et virtus Altissimi obumbrabit tibi.

Ad Benedictus, Antiphona.

Super solium David; & super regnum ejus sedebit in æternum.

Oratio.

DEus, qui de Beatæ Mariæ Virginis utero, Verbum tuum, Angelo nunciante carnem suscipere voluisti: præsta supplicibus tuis ut qui verè eam Genetricem Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eumdem, &c.

Deinde fit commem. Feriæ.

Ad Tert. Antiph. Ave Maria.
Capitulum. Egredietur.
℟. *Breve.* Tu exurgens Domine, * Misereberis Sion. Tu exurgens.
℣. Quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus. Misereberis. Gloria Patri. Tu exurgens.
℣. Rorate cœli desuper, & nubes pluant justum.

℣. Aperiatur terra, & germinet Salvatorem.

Ad sextam, Antiphona.

Ne timeas Maria.

Capitulum, Isa. 7.

ECce virgo concipiet, & pariet filium, & vocabitur nomen ejus Emmanuel Butyrum, & mel comedet, ut sciat reprobare malum, & eligere bonum.

℟. *breve.* Rorate cœli desuper, * Et nubes pluant justum. Rorate.

℣. Aperiatur terra, & germinet Salvatorem. Et nubes.

Gloria Patri Rotate cœli.

℣. Emitte Agnum Domine Dominatorem terræ.

℟. De Petra deserti ad montem filiæ Sion.

Ad nonam, Antiphona.

Ecce Ancilla Domini.

Capitulum. Isa. 45.

ROrate cœli desuper, & nubes pluant justum, aperiatur terra, & germinet Salvatorem, & justitia oriatur simul ego Dominus creavi eum.

℟. *breve.* Emitte Agnum Domine, *Dominatorem terræ.

Emitte.

℟. De Petra deserti ad montem filiæ Sion. Dominatorem.

Gloria Patri. Emitte.

℣. Spiritus Sanctus superveniet in te.

℟. Et virtus Altissimi obumbrabit tibi.

In

In secundis Vesperis omnia dicuntur in primis, præter quintam Antiphonam, cujus loco dicitur Antiphona. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Psalmus. Memento Domine David.

Ad Magnificat. Antiph.

O Virgo Virginum, quomodo fiet istud, quia nec primam similem visa es, nec habere sequentem? Filiæ Jerusalem, quid me admiramini? Divinum est mysterium hoc, quod cernitis.

Oratio. Deus qui de beatæ Mariæ, *ut supra.*

Pro commem. Adventus, Antiphona. O.

Die 16. Maii.

IN FESTO S. VBALDI EPISCOPI,

Semiduplex.

A Sacrorum Rituum Congregatione recognitum, & approbatum, ab omnibus utriusque sexus tùm Secularibus, tùm Regularibus, qui ad Horas Canonicas tenentur recitandum die 16. Maii.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis præter ea, quæ sequuntur,

Oratio.

AUxilium tuum nobis Domine quæsumus placatus impende, & intercessione Beati Vbaldi Confessoris tui, atque Pontificis contra omnes diaboli nequi-

quitias dexteram super nos tuæ propitiationis extende Per Dom.&c.

℟. *In I. Noct. Lectiones de Script.occurr.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

VBaldus Eugubii in Vmbria nobili genere natus, à primis annis pietate, & litteris egregiè est institutus; Jamque adolescens, ut uxorem doceret, sæpè tentatus, nunquàm tamen à proposito servandæ virginitatis recessit. Sacerdos effectus patrimonium suum pauperibus, & Ecclesiis distribuit, & Canonicorum Regularium Ordinis Sancti Augustini institutum suscipiens, illud in patriam transtulit, atque in eo aliquandiù sanctissimè vixit. Cujus sanctitatis opinione evulgata ab Honorio Secundo Summo Pontifice, Ecclesiæ Eugubinæ præficitur, & Episcopalis consecrationis munere decoratur.

℟. Inveni David. *Lectio v.*

AD suam itaque revertens Ecclesiam cùm de consueta vivendi ratione nihil admodum immutasset, in omni tamen virtutum genere eò magis eminere cœpit, quò efficaciùs aliorum etiam salutem verbo, & exemplo procuraret, factus forma gregis ex animo. Nam victu parco, vestitu moderato, lectulo aspero, & pauperrimo, Crucis mortificationem jugiter in suo corpore circumferebat, dùm in-

inexplicabili orationis ſtudio ſpiritum quotidiè recrearet. Hinc admirabilem illam manſuetudinem eſt adeptus, qua graviſſimas injurias, & contumelias non modo æquanimitèr tulit, verùm etiam mirifico dilectionis aſſectu perſecutores ſuos omni benignitatis teſtimonio complectebatur.

℟. Poſui adjutorium.

Lectio vi.

Biennio antequàm ex hac vita migraret, cum diutinis afflictaretur infirmitatibus, inter acerbiſſimos corporis cruciatus, velut surum in fornace purgatum, Deo gratias idesinentèr agebat. Adveniente autem Sacro Pentecoſtes die, cùm multis annis Eccleſiam ſibi commiſſam, ſumma cum laude gubernaſſet, ſanctis operibus, ac miraculis clarus quievit in pace: Quem Cœleſtinus Papa Tertius in Sanctorum numerum retulit. Ejus virtus præcipuè in effugandis ſpiritibus immundis elucet: Corpus verò per tot ſæcula incorruptum magna fidelium veneratione in patria colitur, quam non ſemel à pręſenti diſcrimine liberavit.

℟. Iſte eſt, qui ante Deum.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Homo peregrè proficiens, *ut in eodem Communi.*

OF-

LECTIONES

Secundi & Tertii Nocturni recitandæ in Diœcesi, & toto Regno Neap. in duabus Octavis Translationis, & diei Festi

S. JANUARII

EPISCOPI, ET MARTYRIS,
Præcipui Patroni ejusd. Civit. & Regni;

Et pariter Lectiones recitandæ in Sollemnitate Patrocinii, & in Officio semel in mense ejusdem Sancti.

JUSSU

EMINENTISS. ET REVERENDISS. DOM.

D. FRANCISCI

Episcopi Portuen. S. R. E. Cardinalis PIGNATELLI Sacri Collegii Decani Archiep. Neapolitani.

NEAPOLI, MDCCXXXI.
Typis Joannis Francisci Paci.
Superiorum Facultate.

Digitized by Google

Digitized by Google

OFFICIUM CUM OCTAVA
In Festo Translationis
S. JANUARII
EPISCOPI, ET MARTYRIS,
Principalis Patroni Civitatis, & Regni Neapolitani,
Quod Dominica prima vel secunda mensis Maii celebratur.
A Sacr. Rit. Congr. concessum
Pro eadem Civitate, & Regno sub ritu dup. maj. cum Octava.

Dominica prima Maii.

Si hæc fuerit Dom. in Albis, Festum Translationis cum Oct. ex antiqua consuetudine celebratur Dom. secunda ejusdem mensis Maii, accedente etiam Concess. S. R. C. sub die 16. Septemb. 1664.

Ex antiqua pariter consuetudine in Civit. & Diœcesi Neapol. prædictum Festum celebratur 1. Dom. Maii etiamsi occurrat eodem die Fest. SS. Philippi, & Jacobi, Invent. S. Crucis, & aliorum; translatis ipsis in primam diem non impeditam.

Omnia de Communi unius Martyr. temp. Pasch. exceptis his quæ sequuntur.

Ant. ad Magnif. in 1. Vesp.

BEatus Januarius, Præsul & Martyr inclytus, extinxit impetum ignis, obturavit ora ferarum, & in occisione gladii pro Christo mortuus, legitimi certaminis coronam accepit. Alleluja.

Oratio.

DEus, qui in Translatione B. Januarii, Martyris tui, atque Pontificis, pretioso nos præsidii tui pignore locupletasti: quæsumus, ut ipso intercedente, populum tuum ab omnibus periculis eruas, ac de thesauris tuis divitias in nos ineffabilis misericordiæ benignus effundas. Per Dominum nostrum, &c.

Deinde fit. com. Dom. currentis.

AD MATUTINUM.

Lectiones I. *noct.* A Mileto *de Commun. un. Mart. Pont. extra temp. Pasch.* ℟℟. *temp. Pasch.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

QUo tempore Beatus Pontifex Januarius pro Christi confessione Puteolis Capite plexus est, venerabilis ejus Cruor, quem pro Christianæ Fidei veritate constantissimè fuderat, piè collectus, atque in duabus vitreis ampullis reconditus est. Postea verò, pace Ecclesiæ reddita, S. Severus ædificata jam prope Neapolim S. Januarii Basilica, sacratissimum Martyris Corpus cum magna Neapolitani Cleri, populique frequentia, iis etiam, qui de genere B. Januarii erant, comitantibus, Neapolim religiosissime transtulit. Et Corpus quidem in ejus Basilica condidit. Cruoris verò ampullæ, ad hanc usque diem seorsum servatæ, illustre miraculum spe-

ctan-

ctantibus exhibent. Nam cum è regione desecti pro Christo Capitis ponuntur, Cruor admirandum in modum colliquefieri, perindè atque recens effusus, ad hæc usque tempora cernitur.

℟. Lux perpetua lucebit Sanctis tuis Domine, * Et æternitas temporum, Alleluja, Alleluja.

℣. Lætitia sempiterna erit super capita eorum: gaudium & exultationem obtinebunt. Et æternitas.

Lectio v.

Sermo S. Joannis Chrysostomi.

tom. 6. Orat. de Martyr.

SÆpè numero, charissimi, sub auroram Solem exorientem vidistis, & quasi croceos radios emittentem. Talia Sanctorum erant corpora, dum veluti crocei quidam radii, rivi sanguinis undique ex illis defluerent, eorumque corpus, multò quàm cœlum Sol ipse, splendidius illustraret. Hunc sanguinem Angeli contuentes oblectabantur, dæmones horrebant, & ipse diabolus tremebat. Non enim sanguis erat simpliciter, quod cernebatur, sed sanguis salutaris, sanguis sanctus, sanguis cœlo dignus, sanguis, qui pulchras Ecclesiæ arbores perenni irrigatione fœcundat.

℟. In servis suis, Alleluja, * Consolabitur Deus, Alleluja.

℣. Judicabit Dominus populum suum,

 & in

Digitized by Google

& in servis suis. Consolabitur.

Lectio vi.

VIdit hunc sanguinem, horruitque diabolus, recordatus est quippè alterius sanguinis Dominici. Propter illum sanguinem hic effluxit. Ex quo enim Domini latus apertum est sexcenta deindè latera effossa contueris. Quis enim non summa cum alacritate gaudiorum, se se ad agones istos ineundos, Dominicis passionibus communicaturus, & Christi morti conformis futurus accinget? Est enim sufficiens hæc retributio, & amplior merces, & quod certamina excedit præmium, vel illud etiam, quod ante ingressum in cœlorum regnum consequimur.

℟. Filiæ Jerusalem, venite, & videte Martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus, * In die solemnitatis, & lætitiæ, Alleluja.

℣. Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filios tuos in te. In die solemnitatis. Gloria Patri. In die.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap. 10. b.*

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homil. 34. in Matth. post init.

CUm Dominus omnem sollicitudinem a dis-

a discipulorum cordibus ejecerit, & ostensione signorum armavit, atque ab omnibus negotiis sæcularibus alienatos, & ab omni temporalium rerum cura liberatos, ferreos quodammodo atque adamantinos fecerit, tum denique eventura illis adversa prædicit. Multa enim ex hac prædictione futurarum rerum commoda consequebantur. Primum, ut ejus præscientiæ vim ediscerent. Deinde, ut nemo suspicaretur ex magistri infirmitate tam gravia mala descendere. Præterea, non qui ea passuri erant, subito ac inopinato rerum eventu perturbarentur. Denique, ne cum ista sub ipsum passionis suæ tempus audirent, nimium commoverentur.

℟. Ego sum vitis vera, & vos palmites, Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, Alleluja, Alleluja.

℣. Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Qui manet.

Lectio viii.

JAm vero, ut intelligant novum hoc esse belli genus, & insolitum præliandi morem, cum illos nudos mitteret, una indutos tunica, sine calceis, absque virga, & absque zona & pera, & ab excipientibus ali juberet: non fecit hic dicendi finem, sed inexplicabilem virtutem suam proferens: Etiam sic euntes, inquit, mansuetudinem tamen ovium ostendite, quamvis ad lupos ituri, nec simpliciter

ad lupos, ſed etiam in medio luporum: (neque vero ovium tantum manſuetudinem habere jubet, ſed etiam columbæ ſimplicitatem:) ſic enim virtutem meam maximè oſtendam, cum ab ovibus lupi ſuperabuntur: & quamvis illæ ſint in medio luporum, & innumeris morſibus lacerentur, non modo non conſumptæ fuerint, verum etiam illos in ſui naturam tranſmutaverint.

℟. Candidi facti ſunt Nazaræi ejus, Alleluja, ſplendorem Deo dederunt, Alleluja: * Et ſicut lac coagulati ſunt, Alleluja, Alleluja.

℣. Candidiores nive, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, ſapphiro pulchriores. Et ſicut. Gloria Patri. Et ſicut.

Nona lect. homil. Dom. currentis.

Te Deum.

Antiph. ad Benedictus.

IGne me, Domine, examinaſti, & non eſt inventa in me iniquitas, propter hoc lætatum eſt cor meum, & exultavit lingua mea. Alleluja.

In ſecundis Veſperis, Antiph. ad Magn.

LIberaſti Me, Domine, à rugientibus præparatis ad eſcam, & à preſſura flammæ, quæ circumdedit me, & in medio ignis non ſum æſtuatus. Alleluja.

Feria ſecunda, & tertia, vel 2. & 3. die infr. Oct. ſemper eſt impèdita a feſto du-

Digitized by Google

duplici vel occurrente, vel translato, vel semiduplici occurrente.

FERIA IV.

Sive Quarta die infr. Oct.

Lect. I. noct. de script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Petri Chrysologi.

De C. Apollinari 128. *Lectio iv.*

MEritò Sanctus Januarius, quia juxta mandatum Dei sui perdidit animam suam, eam invenit in vitam sempiternam. Beatus, qui ita cursum consummavit, fidem servavit, ut verè primus à credentibus suo reperiretur in loco: nec eum quisquam Confessoris vocabulo minorem credat esse, quàm Martyrem, quem Dei nutu quotidianum & multiplicem reversum conspicit ad agonem. Audi Paulum dicentem: Quotidie morior. Semel mori parum est eum, qui potest Regi suo gloriosam sæpè de hostibus referre victoriam.

℟. Lux perpetua, &c. *fol.* 5.

Lectio v.

NOn tam mors, quàm fides & devotio Martyrem facit: & sicut virtutis est in acie, in conflictu, pro regis amore succumbere; ita perfectæ virtutis est, diu agere & consummare certamina. Non ideò persecutus est Martyrem, quia non statim intulit mortem, sed probavit Martyrem

Digitized by Google

tyrem, quia non elicuit fidem, injecit tela quæ potuit, & omnia armorum suorum genera callidus exegit inimicus: nec tamen fortissimi ductoris movere mentem potuit, aut temerare constantiam.

℟. In servis suis, &c. *fol. 5.* *Lectio vi.*

SEd ut propugnatorem suum sibi Ecclesia sancta retineret, Christo vehementer occurrit: ut vincenti justitiæ reservaret coronam, & sibi belli tempore præliatoris sui præsentiam condonaret. Et quid plura, fratres? Egit, egit Ecclesia sancta mater, ut nusquam à suo separaretur Antistite. Ecce vivit, ecce, ut bonus pastor suo medius assistit in grege; nec unquam separatur spiritu, qui corpore præcessit ad tempus. Extinctus est diabolus, persecutor occubuit. Ecce regnat & vivit, qui pro Rege suo desideravit occidi, qui vivit, & regnat Deus per omnia sæculorum sæcula.

℟. Filiæ Jerusalem, &c. *fol.* 6.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelij secundùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 10. *b.*

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

De Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homil. 34. in Matth. Longe post medium.

SIc dicere videtur: Nolite turbari, si, cum vos inter lupos mitto, tanquam oves, & columbas esse jubeo. Non etsi possum

con-

contrarium quoque præstare, & non permittere, ut grave aliquid patiamini, nec lupis tanquam oves subjecti sitis, sed efficere, ut leonibus terribiliores evadatis: tamen sic expedit fieri: hoc & vos quoque illustriores faciet, & meam declarabit virtutem. Sic enim postea dixit Paulo: Sufficit tibi gratia mea: nam virtus mea in infirmitate perficitur. Ipse igitur vos, ut tales essetis, feci.

℟. Ego sum vitis vera, &c. *fol. 7.*

Lectio viii.

SEd inspiciamus quam prudentiam exigit: serpentis certè. Nam quemadmodum serpens totum seipsum tradit, nec minimum curat, si ipsum quoque corpus incidi necesse sit, dummodo caput suum integrum servet: eodem tu quoque modo, præter fidem cetera perdere non cures, sive pecunias, sive corpus, sive etiam vitam ipsam profundere necesse sit. Fides enim caput est, & radix, qua servata, etiam si omnia perdes, omnia tamen rursus majore cum gloria recuperabis. Idcircò nec simplices solum jussit esse, nec prudentes solum; sed ambo hæc in unum miscuit, ut ea in virtutem convertantur.

℟. Candidi, &c, *fol. 7.*

Lectio ix.

QUod si rebus ipsis id ita fieri videre desideras, lege Actuum Apostolorum librum: perspicies profectò; cum sæpè Ju-

Digitized by Google

dæorum populus in Apòstolos insurrexerit, ac dentes exacuerit, illos columbæ simplicitatem imitando, & cum decenti modestia respondendo, iram ipsorum superasse, furorem extinxisse, impetum retardasse: Nam cum illi dicerent: Nonne præcipiendo præcepimus vobis, ne doceremini in nomine isto? quamvis innumera possent edere miracula, nihil tamen asperum neq; dixerunt, neque fecerunt, sed summa cum mansuetudine respondentes dicebant: Si justum est vos audire magis quam Deum judicate. Perspexisti simplicitatem columbæ, vide nunc serpentis prudentiam. Non enim possumus, inquiunt, nos quæ vidimus, & audivimus non loqui.

Te Deum.

FERIA V.

Sive Quinta die infra Oct.

Lect. 1. noct. de script. occ.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Augustini Episcopi.

Serm. 50. de Verb. Domini. Lectio iv.

PAstor bonus Christus. Quid Petrus? nonnè bonus pastor? nonnè, & ipse animam suam pro ovibus suis posuit? Quid Paulus? Quid cęteri Apostoli? Quid eorum tempora consequentes beati Episcopi Martyres? Quid etiam iste Sanctus Januarius? Nonnè omnes pastores boni, non mercenarij, de quibus dicitur: Amen

dico

dico vobis, perceperunt mercedem suam? Omnes ergo illi pastores boni, non solùm quia sanguinem fuderunt, sed quia pro ovibus fuderunt: non enim fuderunt elatione, sed charitate.

℟. Lux perpetua, &c. *fol.* 5.

Lectio v.

NAm & apud hæreticos, qui propter iniquitates, & errores suos aliquid molestiarũ perpessi fuerunt, nomine martiyrii se jactant ut hoc pallio dealbati facilius furentur, quia lupi sunt. Si autem vultis scire, in quo numero habendi sunt, pastorem bonum, Paulum Apostolum audite: quoniam non omnes, qui corpora sua in passione etiam ignibus tradunt, æstimandi sunt sanguinem fudisse pro ovibus, sed potius contra oves. Si distribuero, inquit, omnia mea pauperibus, & tradidero corpus meum, ut ardeam, jam ipsi sunt. Sed vide, quid sequitur: Charitatem autem non habeam, nihil mihi prodest. Ecce venitur ad passionem, ecce venitur & ad sanguinis effusionem, venitur, & ad corporum incensionem: & tamen nihil prodest, quia charitas deest. Adde charitatẽ, prosunt omnia: detrahe charitatem, nihil prosunt cætera.

℟. In servis suis, &c. *fol.* 5.

Lectio vi.

QUare bonum est charitas ista, fratres? quid pretiosius? quid luminosius? quid firmius? quid utilius? quid securius?

quo-

quomodo autem habet vel exiguam charitatem, qui etiam convictus non amat unitatem? Hanc Dominus unitatem commendans, pastoribus bonis commendans pastores bonos, noluit multos appellare pastores. Neque enim ut dixi jam, non erat pastor bonus Petrus, Paulus, Apostoli cæteri, & posteriores Sancti Episcopi, beatusque Januarius? Omnes hi pastores boni: & tamen ille pastoribus bonis non commendavit pastores bonos, sed pastorem bonum. Ego sum, inquit, Pastor bonus.

℟. Filiæ Jerusalem, &c. *fol.* 6.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio viii. *Cap.* 10. *b.*

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia Sancti Hilarii Episcopi.

Cap. 10. *in Matth. circa Med.*

INstructos nos serpentis prudentia mones esse oportere. Hunc, antequam Adam traduceret, jam sapientem Genesis nuncupavit, & prudentiam ejus malignantis consilii ordine docuit. Primum enim animam sexus mollioris aggressus est, spe deinde illexit, & communionem immortalitatis spopondit: & per hæc tanta præmia, opus consilii, & voluntatis suæ gessit. Pari igitur opportunitate introspecta uniuscujusque, & natura, & voluntate, verborum

adhi-

adhibenda prudentia est: spes bonorum futurorum revelanda, & cælestia perfectæ fidei præmia proferenda.

℟. Ego sum vitis vera, &c. *fol.* 7.

Lectio viii.

ET quod ille mentitus est, nos prædicemus ex vero, secundùm sponsionem Dei, Angelis similes futuros esse, qui credent: ut mentes plebium faciles, & absolutas circumsævientibus licet lupis, & hæreticis, promissis regnorum cœlestium occupemus, & rerum fidem serpentis prudentia, columbæ simplicitate tradamus.

Candidi facti sunt, &c. *fol.* 7.

Lectio ix.

MOnet etiam traditis abesse oportere curam responsionis, sed expectandum potius quid spiritus Dei suggerat. Quia fides nostra omnibus præceptis divinæ voluntatis intenta, ad responsionem scientiæ instruetur: in exemplo habentes Abraham, cui postulato ad hostiam Isaac, non defuit aries ad victimam.

Te Deum.

FERIA VI.

Sive Sexta die infra Oct.

Lect. I. noct. de script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Maximi Episcopi.

De S. Cypriano homil. 2.

IN Translatione beatissimi Januarii, fratres charissimi, universa nobiscum Christi exultat Ecclesia, quam in omne gaudium & cœlestis eruditione sermonis instruxit, & munere triumphalis sanguinis decoravit. Fuit enim in eo, sicut compertum habemus, & contra errores diaboli spiritalis sapientiæ plenitudo, & adversum persecutiones mundi Christiani pectoris infatigata constantia. Quis non hujusmodi virum, quantis valet præcordiis prosequatur, cujus eloquentia inspirata divinitus & Ecclesias docuit, & sæculum confutavit.

℟. Lux perpetua, &c. *fol. 5.*

Lectio v.

VEre hic mirabilis, atque omnium ubique studiis celebrandus, quem sanctitas Sacerdotem, peritia Doctorem, fides Martyrem consecravit, Pretiosa, inquit David, in cospectu Domini mors Sanctorum ejus. Videte, charissimi, in quantum venerabilis Januarius etiam propheticam supergressus est laudem, cujus in conspectu Domini non solùm mors; sed & vita extitit pretiosa. Moriendo namque

que, proprium Christo sanguinem dedit vivendo nihilominus cohortatione fortissima, innumeros cœlo Martyres acquisivit.

℟. In servis suis, &c. *fol.* 5.

Lectio vi.

QUid hoc clarius Sacerdote, qui inter hominum turbas gloria cœlestis conversationis emicuit, atque inter Angelicos cœtus, & sua factus est & aliorum morte conspicuus; Justissimè hic cum Patriarcha David cantavit Domino Deo suo dicens: Cor meum, & caro mea exultaverunt in Deum vivum. Exultavit itaque cor ejus in Deo vivo, cum morientis ac morituri sæculi vanitate despecta, totum se divinis mancipavit obsequiis. Exultavit & caro ejus in Deo, quæ de hoc mundo non miseri corruptione languoris sed piis pro religione suppliciis consecrata migravit.

℟. Filiæ Ierusalem, etc. *fol.* 6.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum,

Lectio vii. *Cap.* 10. *b*

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Serm 119. *de divers.*

AUdistis Fratres, cum sanctum Evangelium legeretur, quemadmodum

Do-

Dominus noster Jesus Christus disciplina sua Martyres suos corroboraverit, dicens Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Considerate, fratres mei, quid faciat, si unus lupus inter multas oves veniat: quantumcumque sint ovium millia, uno lupo in medio, turbabuntur; & si non omnes laniantur, omnes tamen terrentur. Qualis ergo erat ista ratio, quale consilium, qualis potestas, nec lupum ad oves admittere, sed in lupos oves mittere? Mitto, inquit, vos sicut oves in medio luporum: non ad limites luporum, sed in medio luporum.

℟. Ego sum, &c. *fol.* 7.

Lectio viii.

ERat ergo luporum agmen, oves paucæ. Cum enim multi lupi occiderunt paucas oves, conversi sunt lupi, & facti sunt oves. Audivimus ergo, quod monuit, qui coronas promisit, & agonem præmisit: & quia expectat certantes, adjuvat laborantes. Cujusmodi certamen indixit? Estote, inquit, astuti ut serpentes, & simplices sicut columbæ. Hoc qui intellexerit, & tenuerit, securus moritur. Quis autem securus moritur, nisi qui se sic noverit moriturum, ut mors in illo moriatur, vita coronetur?

℟. Candidi facti sunt, &c. *fol.* 7.

Le-

Digitized by Google

Lectio ix.

Quapropter, charissimi, exponendum est nobis, quamvis hinc jam sæpius dixerimus, quid sit, simplices esse sicut columbæ, ast uti ut serpentes. Si jam simplicitas columbarum indicta est nobis, astutia serpentis quid facit in columbæ simplicitate? Amo in columba quod fel non habet; timeo in serpente quod venenum habet. Noli ex omni parte horrere serpentem: habet quod imiteris. Serpens enim cum fuerit senectute prægravatus, & senserit pondus vetustatis, coarctat super cavernam, & ponit tunicam veterem ut novus exultet. Imitare illum Christiane, qui audis Christum dicentem: Intrare per angustam portam. Et Paulus Apostolus tibi dicit: Fxuite veterem hominem cum actibus suis, & induite novum.

Te Deum.

SABBATO

Sive Septima Die.

Lect. 1. noct. de script. occur.

IN II. NOCTURNO:

Lectio iv.

De Sermone S. Maximi Episcopi.

Homil. 2. de S. Cypriano.

Hic est ille Evangelicus pater familias, proferens de thesauro suo nova & vetera, qui veteris, novique Testamenti

unum

unum atque idipſum myſterium prædicans, Eccleſias Chriſti locupletiſſima diſputatione ditavit. Incorruptibilis atque indefeſſus illius eſt hodie theſaurus, qui pecuniam Domini ſui nummularis fœnerans, quotidie in corde fidelium cœleſtium divitiarum ſanctam conquirit uſuram

℟. Lux perpetua, &c. *fol.* 5.

Lectio v.

Quid igitur, fratres, tanto ſpecioſius Viro, cujus hæc eſt regula & menſura ſermonis, ut inter varias hominum cauſas, motuſque diverſos; nunc affectione Patris, nunc auctoritate Doctoris, conſoletur humiles, ſuperbos comprimat, negligentes arguat, increpet infideles; Tantoque denique decore ſacerdotium, vitamque ſuam Vir fideliſſimus adornavit, ut doctrinam ſuam ſubſequentibus confirmaret operibus, Dominicam illam ſententiam tenens: Qui docuerit, & fecerit, hic magnus vocabitur in regno cœlorum.

℟. In ſervis ſuis, &c. *fol.* 5.

Lectio vi.

Quàm magnus hic, quàmque præcipuus in regno cœlorum eſt quem in omnem gloriam ſermo propheticus, vita mirabilis & mors Deo devota ſublimat: Nec immeritò, fratres, tanto cum honore nominis ejus memoria per ampliſſima mundi ſpatia celebratur, quia per uni-

universum orbem ad firmamentum fidei nostræ & passio ejus & doctrina profecit.

℟. Filiæ Ierusalem, etc. *fol.6.*

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Matth.

Lectio vii. *Cap.10.b*

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Unde suprà.

HAbes ergo quod imiteris in serpente noli mori pro vetustate, sed pro veritate. Qui moritur pro còmmodo temporali, pro vetustate moritur: cum autem exutus fueris omnj ista vetustate, imitatus es astutiam serpentis. Imitare & illum in hoc: serva caput tuum, tene apud te Christum. Si forte aliquis vestrum advertit aliquando, cum voluerit colubrum occidere, quomodo pro capite suo totum corpus obiicit ictibus ferientis: illud in se feri non vult, ubi se novit vitam habere. Et Christus via nostra est: ipse enim dixit: Ego sum vita, veritas, & vita. Audi & Apostolum: Caput viri Christus est. Qui ergo Christum servat in se, caput suum servat pro se. ℟. Ego sum, &c. *fol.7.*

Lectio viii.

JAm vero quid opus est commendare multis verbis simplicitatem columbarum? Cavenda enim erant venena serpen-

pentis. Ibi imitatio periclitabatur, ibi erat quod timeretur. Columbam vero securus imitare, attende columbas in societate gaudere: ubique simul volant, simul pascuntur, nolunt esse solæ, communione gaudent, charitatem servant, gemitibus amoris murmurant, osculis filios generant: nam quando columbæ, quod plerumque advertimus, rixantur de cellulis suis, quodammodo pacata contentio est. numquid quia rixantur, separantur? simul volant, simul pascuntur, & ipsa inter se pacata est rixa.

℟: Candidi facti sunt, &c. *fol.* 7.

Lectio ix.

VIde rixam columbarum. Apostolus dicit. Si quis verbo nostro non obaudit per epistolam, hunc notate, & nolite commisceri cum eo. Ecce rixa: sed attende, quoniam columbarum est rixa non luporum. Continuo subjecit: Et non ut inimicum existimetis, sed corripite ut fratrem. Columbarum ergo simplicem habentes, astutiam servate serpentum. Te Deum.

DOMINICA II. MAII,

Sive die Octava Translat. S. Januarii.

Lectiones Prim. Noctur. de script. occur.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Joannis Chrysostomi.

De S. Ignatio mart. tom. 5. *Lect. iv.*

TEmpus animadvertite, fratres, quo digni-

gnitatem Episcopalem beatus Ianuarius est assecutus. Neque enim est eadem nunc quæ tunc erat Ecclesiam gubernandi conditio; non æqualis est labor viam tritam, & planè paratam post multos ingredi viatores; atque eam, quæ nunc primò secanda est, quæque prorupta & saxosa, ferisque plena, nec ullum adhuc viatorem admisit. Tunc autem quocumque quis oculos verteret, ubique præcipitia, barathra, & bella, & pugnæ, & pericula; Imperatores, & Reges, & Populi, & Civitates, & Gentes, & domestici, & alieni credentibus insidias tendebant.

℟. Lux perpetua, &c. *fol.* 5.

Lectio v.

Quemadmodum igitur gubernatorem admiramur, non quòd vectores possit in portum incolumes ducere, cùm mare tranquillum est, cùmque navis fertur ventis secundis; sed cùm insaniente pelago, ventisque sævientibus, qui in navi sunt, inter se dissentiunt, magna tempestate intus & foris navigantes exagitante, navim tamen potest dirigere, & conservare. Sic eos, qui tunc Ecclesiam regebant, multò magis, quàm illos, qui eam in præsentia gubernant, suspicere debemus & admirari, quando multa bella intus, & foris, quando fidei planta imbecillior erat adhuc, & diligentia magis

indi-

indigebat: quando veluti modò genitus infans Ecclesiæ populus. magnam providentiam atque sapientiam animæ, à qua nutriendus esset, postulabat.

℟. In servis suis, &c. *fol.* 5.

Lectio vi.

VErum, ne totum tempus in Episcopatus consideratione collocantes, ab iis, quæ ad eum uti martyrem spectant, enarrandis excludamur; age ad illius certamina contendamus. Versutus enim diabolus, & ad struendas aptus insidias, existimabat, si pastores sustulisset, ovilia se facilè direpturum astutia, ostendens Ecclesias suas non ab hominibus gubernari, sed eos, qui in ipsum credunt, semper a se regi, id fieri permittebat, ut cùm cerneret, rectoribus sublatis, non tamen religionem deleri, nec veritatis prædicationem extingui, sed potius augeri: ex rebus ipsis & ipse, & qui ei inserviebant, omnes intelligerent, Christianorum disciplinam non ab hominibus pendere, sed in cœlis radices agere, Deumque esse, qui ubique Ecclesias tueretur.

℟. Filiæ Ierusalem, &c. *fol.* 6.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundùm Matth.

Lectio vii. *Cap.* 10.

IN illo tempore: Dixit Iesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum.

Homi-

Homilia S. Ioannis Chrysostomi.

Homil. 43. in Matth. longe post init.

DIligenter considera, qui sunt, qui hæc ardua & laboriosa adeunt, formidolosi videlicet, & indocti, illiterati, rudes, obscuri quidam homines & ignoti, qui nunquam Philosophorum perceperunt instituta, vixque unquam in forum descenderunt, piscatores, & publicani, multis repleti rebus, quæ jure animo, eorum possent deiicere. Nam si magnos, & claros viros tanta difficultas rerum potuisset commovere, quomodo non potuisset imperitos homines, quibus nullius rei magni aliquid venit in mentem? sed non dejecit, neque turbavit: nec id injuria, dicet quispiam: cum se intelligerent posse leprosos mundare, dæmonia ejicere.

℟. Ego sum, &c: *fol. 7.* *Lectio viii.*

EGo autem dicere non dubitarem, quia videlicet idipsum jure debebat ipsos conturbare; quoniam, qui tantam potestatem haberent, ut defunctos etiam a morte possent excitare, hi tanta pericula essent subituri, tanta bella gesturi, ad judices vincti deducendi, communis denique totius orbis admonitio futuri. Quæ igitur in omnibus his erat consolatio? sola mittentis virtus. Quo circa ita signanter incepit: Ecce ego mitto vos. Sufficiat hoc vobis ad omnem consolatio-

Digitized by Google

nem, satis sit ad confitendum. Vides quanta ejus est auctoritas? intelligis, quoniam maxima sit potestas? percipis inexpugnabilem ejus esse virtutem?

℟. Candidi facti, &c. *fol.* 7.

Nona lect. de homil. Dom. currentis de qua fit etiam commem. in laud.

OFFICIUM CUM OCTAVA
IN FESTO
S. JANUARII
EPISCOPI, ET MARTYRIS
Die 19. Septembris

Dupl. 1. clas.

Omnia de Communi unius Martyris extra temp. Pasch. præter ea, quæ sequuntur.

Ant. ad Magnif. in 1. vesp.

BEatus Ianuarius, Præsul, & Martyr inclytus extinxit impetum ignis, obturavit ora ferarum, & in occisione gladii pro Christo mortuus, legitimi certaminis coronam accepit.

Oratio.

DEus, qui per Beati Ianuarii Martyris tui, atque Pontificis confessionem, & sanguinem, admirabili testimonio, ac triumpho Ecclesiæ tuæ fidem illustrare dignatus es; quæsumus, ut ejusdem nos Fidei consortio, & patrocinio munitos; triumphi etiam, & gloriæ participes efficias. Per Dominum.

Digitized by Google

AD MATUTINUM.

Lect. I.*noct.* A Mileto, &c. *de commu. un.m. Pont. extra temp. pasch.* ℟℟. *ex* I. *noct. de eod. comm.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JAnuarius, Beneventi Episcopus, Diocletiano & Maximiano in Christianos sævientibus, ad Timotheum Campaniæ Præsidem ob Christianæ Fidei professionem Nolam perducitur. Ibi ejus constantia variè tentata, in ardentem fornacem conjectus, ita illæsus evasit, ut ne vestimentum, aut capillum quidem flamma violaverit. Hinc Præses accensus iracundia, Martyris corpus imperat usque eò distrahi. quoad nervorum compages artuumque solvantur. Festus intereà ejus Diaconus, & Desiderius *Lector* comprehensi, vinctique unà cum Episcopo anterhedam Præsidis Puteolos pertrahuntur, & in eundem carcerem, in quo Sosius, Misenas, & Proculus, Puteolanus Diaconus, Eutyches, & Acutius laici ad bestias damnati detinebantur, simul coniiciuntur.

℟. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

℣. Descenditque cum illo in foveam: & in vinculis non dereliquit eum. *Et dedit.*

Lectio v.

POstero die omnes in amphiteatro feris objecti sunt: quæ naturalis oblitæ feritatis, ad Ianuarii pedes se prostravere. Id Timotheus magicis cantionibus tribuens, cum sententiam capitis in Christi Martyres pronutiasset, oculis repente captus, orante mox beato Ianuario, lumen recepit: quo miraculo, hominum millia ferè quinque Christi Fidem susceperunt. Verùm ingratus judex nihilo placatior factus beneficio, sed conversione tantæ multitudinis actus in rabiem; veritus maximè Principum decreta, sanctum Episcopum cum sociis gladio percuti jussit.

℟. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. ℣. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso: Et.

Lectio vi.

HOrum corpora finitimæ urbes, pro suo quæque studio certum sibi patronum ex iis apud Deum adoptandi, sepelienda curarunt. Ianuarii corpus Neapolitani diuino admonitu extulere: quod primò Beneventum, inde ad Monasterium Montis Virginis, postremò Neapolim translatum, & in majori Ecclesia conditum, multis miraculis claruit. Sed

illud

illud in primis memorandum, quod erũ-pentes olim è monte Vesuvio flammarum globos, nec vicinis modò sed longiquis etiam regionibus vastitatis metum afferentes, extinxit. Præclarum illud quoque, quòd ejus Sanguis, qui in ampulla vitrea concretus asservatur, cùm in conspectu Capitis ejusdem Martyris ponitur, admirandum in modum colliquefieri, & ebullire, perinde atque recens effusus, ad hæc usque tempora cernitur.

℟. Stola jucunditatis induit eum Dominus: *Et coronã pulchritudinis posuit super caput ejus. ℣. Cibavit illum Dominus pane uitæ, & intellectus, & aqua sapientiæ salutaris potauit illum. Et. Gloria Patri. Et.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundùm Matth:

Lectio vii. *Cap.* 10. *b*

IN illo tempore; Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homil. 34. in Matth. post init.

CUm Dominus omnem solicitudinem a discipulorum cordibus ejecerit, & ostensione signorum armaverit, atque ab omnibus negotiis sæcularibus alienatos, & ab omni temporalium rerum cura liberatos, ferreos quodammodo, atque adamantinos fecerit, tum deniq; eventura illis adversa prædicit. Multa enim ex hac præ-

dictione futurarum rerum commoda consequebatur. Primum, ut ejus præscientiæ vim ediscerent. Deinde, ut nemo suspicaretur ex magistri infirmitate tam gravia mala descendere. Præterea, ne qui ea passuri erant, subito, ac inopinato rerum eventu perturbarentur. Denique, ne cum ista sub ipsum passionis suæ tempus audirent, nimium commoverentur.

℟. Corona aurea super caput ejus,* Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, & opus fortitudinis. ℣. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa signo. *Lectio viii.*

JAm vero, ut intelligant novum hoc esse belli genus, & insolitum præliandi morem, cum illos nudos mitteret, una indutos tunica, sine calceis, absque virga, & absque zona, & pera, & ab excipientibus ali juberet: non fecit hic dicendi finem, sed inexplicabilem virtutem suam proferens. Etiam sic euntes, inquit mansuetudinem tamen ovium ostendite, quamvis ad lupos ituri, nec simpliciter ad lupos, sed etiam in medio luporum: [neque verò ovium tantum mansuetudinem habere jubet, sed etiam columbæ simplicitatem:] sic enim virtutem meam maximè ostendam, cum ab ovibus lupi superabuntur: & quamvis illæ sint in medio luporum, & innumeris morsibus lace-

cerentur, non modo non consumptæ fuerint, verum etiam illos in sui naturam transmutaverint.

℟. Hic est verè martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas judicum non timuit, nec terrenæ dignitatis gloriam quæsivit, sed ad cœlestia regna pervenit. ℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas & ostendit illi regnum Dei. Qui. Gloria Patri. Qui.

Lectio ix.

MAjus certè atque admirabilius est, mentem adversariorum commutare; & animum in diversum transferre, quàm illos occidere: præsertim cum duodecim tantum essent, & lupis plenus esset orbis universus. Erubescamuus igitur, qui longe diversa facientes, tamquam lupi in adversarios ruimus. Nam quamdiu oves fuerimus, vincimus, etiamsi mille circumstent lupi, superamus, & victores sumus: quod si lupi fuerimus, vincimur. Tunc enim à nobis pastoris auxilium recedit, qui non lupos, sed oves pascit.

Te Deum laudamus.

Antiph. ad Benedictus.

INne me, Domine, examinasti, & non est inventa in me iniquitas: propter hoc lætatum est cor meum, & exultavit lingua mea.

In secundis Vesperis. Ad Magnif. Ant.

LIberasti me, Domine, à rugientibus pre-

paratis ad escam, & à pressura flammæ, quæ circumdedit me, & in medio ignis non sum æstuatus.

Et fit comm. SS. Eustachii, & soc. mm.

Infra Oct. S. Januarii in 1. Noct. leguntur Lect. de scrip. occur. Quòd si quis dies occurrerit in Quat. Temp. leguntur lect. de comm. un. Mart. A Mileto. *& ix. lect. erit de Feria.*

DIE XX. SEPTEMBRIS.

Secunda die infra Octavam.

Fit de SS. Eustachio, & soc. mm, dup. cum commem. Octavæ, & Vigil., nisi venerit in Quatuor Temp. quia tunc nil de Vigil.

Vesp. de S. Matthæo Ap. dup. 2. clas. cum com. SS. Eustachii, & c. mm. sine comm. Oct.

DIE XXI. SEPTEMBRIS.

Tertia die infra Octavam.

Fit de S. Matthæo Ap. sine commem. Oct. in laud. sed tant. in 2. vesp. si tamen sequenti die faciendum sit de Octava, item comm. SS. Mauritii, & soc. mm.

DIE XXII. SEPTEMBRIS.

Quarta die infra Octavam.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Petri Chrysologi.

De S. Apollinari 128. *Lectio iv.*

MEritò Sanctus Januarius, quia juxta mandatum Dei sui perdidit animã suam, eam invenit in vitam sempiternam. Bea-

Beatus, qui ita cursum consummavit, fidem servavit, ut verè primus à credentibus suo reperiretur in loco: nec eum quisquam Confessoris vocabulo minorem credat esse, quàm Martyrem, quem Dei nutu quotidianum, & multiplicem reversum conspicit ad agonem. Audi Paulum dicentem: Quotidie morior. Semel mori parum est eum, qui potest Regi suo gloriosam sæpè de hostibus referre victoriam.

℟. Honestũ fecit illũ Dominus, &c. *fol.* 24.

Lectio v.

NOn tam mors, quàm fides, & devotio Martyrem facit: & sicut virtutis est, in acie, in conflictu, pro regis amore succumbere; ita perfectæ virtutis est, diu agere, & consummare certamina. Non ideò persecutus est Martyrem, quia non statim intulit mortem, sed probavit Martyrem, quia non elicuit fidem, injecit tela, quæ potuit, & omnia armorum suorum genera callidus exegit inimicus: nec tamen fortissimi ductoris movere mentem potuit, aut temerare constantiam.

℟. Desiderium animæ ejus, &c. *fol.* 24.

Lectio vi.

SEd ut propugnatorem suum sibi Ecclesia sancta retineret. Christo vehementer occurrit: ut vincenti justitiæ reservaret coronam, & sibi belli tempore præliatoris sui præsentiam condonaret. Et quid plura, fratres? Egit, egit Ecclesia sancta mater ut

nusquam à suo separaretur Antistite. Ecce vivit: ecce ut bonus pastor suo medius assistit in grege; nec unquam separatur spiritu, qui corpore præcessit ad tempus. Extinctus est diabolus, persecutor occubuit. Ecce regnat, & vivit, qui pro Rege suo desideravit occidi, qui vivit, & regnat Deus per omnia sæculorum sæcula.

℟. Stola jucunditatis induit eũ &c. *fol.* 25.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundùm Matthæum.

Lectio vii. *Cap.* 10. *b*

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

De Homilia S. Joannis Chrysostomi.

Homil. 34. in Matth. Longe post medium.

SIc dicere videtur: Nolite turbari, si cum vos inter lupos mitto, tanquam oves & columbas esse jubeo. Non etsi possum contrarium quoque præstare, & non permittere ut grave aliquid patiamini, nec lupis tãquam oves subjecti sitis, sed efficere ut leonibus terribiliores evadatis: tamen sic expedit fieri: hoc & vos quoque illustriores faciet, & meam declarabit virtutem. Sic enim postea dixit Paulo: Sufficit tibi gratia mea: nam virtus mea in infirmitate perficitur. Ipse igitur vos, ut tales essetis, feci.

℟. Corona aurea super caput ejus, &c. *fo.* 26.

Le-

Lectio viii.

SEd inſpiciamus quam prudentiam exigit: ſerpentis certè. Mam quemadmodũ ſerpens totum ſeipſum tradit, nec minimũ curat, ſi ipſum quoq; corpus incidi neceſſe ſit, dummodo caput ſuum integrum ſervet: eodem tu quoq; modo, prætèr fidem cætera perdere non cures, ſive pecunias, ſive corpus, ſive etiam viram ipſam profundere neceſſe ſit. Fides enim caput eſt, & radix, qua ſervata, etiam ſi omnia perdes, omnia tamen rurſus majore cum gloria recuperabis. Idcircò nec ſimplices ſolum juſſit eſſe, nec prudentes ſolum; ſed ãbo hæc in unum miſcuit, ut ea in virtutem convertantur.

℟. Hic eſt verè martyr, &c. *fol.* 27.

Nona lect. erit de SS. Mauritio, & ſoc. mm.

DIE XXIII. SEPTEMBRIS.

Qinta die infra Octavam.

Fit de S. Lino Pp. m. ſemid. cum comm. Oct. pro qua ℣. Gloria, & honore. *Nona lect. & comm. S. Theclæ.*

Veſp. de S. Maria de Mercede dup. cum com. S. Lini. & Octav. pro qua, ℣. Gloria, & honore.

DIE XVIV. SEPTEMBRIS.

Sexta die infra Octavam.

Fit de S. Maria de Mercede dup. cum comm. Octav. in laud. & 2. veſp.

Digitized by Google

DIE XXV. SEPTEMBRIS.

Septima die infra Octavam

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

De Sermone S. Maximi Episcopi,
Homil. 2. de S. Cypriano

HIc est ille Evangelicus paterfamilias, proferens de thesauro suo nova, & vetera, qui veteris, novique Testamenti unum atque idipsum mysterium prædicans, Ecclesias Christi locupletissima disputatione ditavit. Incorruptibilis atque indefessus illius est hodie thesaurus, qui pecuniam Domini sui nummularis fœnerans, quotidie in corde fidelium cœlestium divitiarum sanctam conquirit usuram.
℟. Honestum, &c. *fol. 24.*

Lectio v.

QUid igitur, fratres, tanto speciosius Viro, cujus hæc est regula & mensura sermonis, ut inter varias hominum causas, motusque diversos, nunc affectione Patris, nunc auctoritate Doctoris, consoletur humiles, superbos comprimat, negligentes arguat, increpet infideles? Tantoq; denique decore sacerdotium, vitamq suam Vir fidelissimus adornavit, ut doctrinam suam subsequentibus confirmaret operibus, Dominicam illam sententiam tenens: qui docuerit, & fecerit, hic magnus vocabitur in regno cœlorum.
℟. Desiderium animæ ejus &c. *fol. 24.*

Le-

Lectio vi.

QUàm magnus hic, quàmque præcipuus in regno cælorum est, quem in omnem gloriam sermo propheticus, vita mirabilis & mors Deo devota sublimat! Nec immeritò, fratres, tanto cum honore nominis ejus memoria per amplissima mundi spatia celebratur, quia per universum orbem ad firmamentum fidei nostræ & passio ejus & doctrina profecit.

℟. Stola jucunditatis induit eũ &c. *fol.* 25.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10. *b.*

IN illo tempore; Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Undè suprà.

HAbes ergo quod imiteris in serpente: noli mori pro vetustate, sed pro veritate. Qui moritur pro commodo temporali, pro vetustate moritur: cum autem exutus fueris omni ista vetustate, imitatus es astutiam serpentis. Imitare & illum in hoc: serva caput tuum, tene apud te Christum. Si forte aliquis vestrum advertit aliquando, cum voluerit colubrum occidere, quomodo pro capite suo totum corpus obiicit ictibus ferentis: illud in se feriri non vult, ubi se novit vitam habere. Et Christus vita nostra est ipse enim

dixit;

dixit: Ego ſum via, veritas, & vita. Audi & Apoſtolum: Caput viri Chriſtum ſervat in ſe, caput ſuum ſervat pro ſe.

℟. Corona aurea, &c. *fol.* 19. *Lectio viii.*

Jam vero quid opus eſt commendare multis verbis ſimplicitatem columbarum? Cavenda enim erant venena ſerpentis. Ibi imitatio periclitabatur, ibi erat quod timeretur. Columbam vero ſecurus imitare, attende columbas in ſocietate gaudere: ubique ſimul volant, ſimul paſcuntur, nolunt eſſe ſolæ, communione gaudent, charitatem ſervant, gemitibus amoris murmurant, oſculis filios generant: nam quando columbæ, quod plerumque advertimus, rixantur de cellulis ſuis, quodammodo pacata contentio eſt. Numquid, quia rixantur, ſeparantur? ſimul volant, ſimul paſcuntur, & ipſa inter ſe pacata eſt rixa,

℟. Hic eſt verè martyr &c. *fol.* 27.

Lectio ix.

Vide rixam columbarum. Apoſtolus dicit: Si quis verbo noſtro non obaudit per epiſtolam, hunc notate, & nolite commiſceri cum eo. Ecce rixa: ſed attende, quoniam columbarum eſt rixa, non luporum. Continuo ſubjecit: Et non ut inimicum exiſtimetis, ſed corripite ut fratrem. Columba amat, & quando rixatur: lupus odit, & quando blanditur. Co-

lumbarum ergo simplicitatem habentes, astutiam servate serpentum. Te Deum.

DIE XXVI. SEPTEMBRIS.

In Die Octava S. Ianuarii Dupl.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Ioannis Crysostomi.

De S. Ignatio mart. tom. 5. *Lect. iv.*

TEmpus animadvertite, fratres, quo dignitatem Episcopalem beatus Januarius est assecutus. Neque enim est eadem nunc, quæ tunc erat Ecclesiam gubernandi conditio; non æqualis est labor viam tritam & planè paratam post multos ingredi viatores; atque eam, quæ nunc primo secanda est, quæque prærupta & saxosa, ferisque plena, nec ullum adhuc viatorem admisit. Tunc autem quocumq; quis oculos verteret, ubique præcipitia, barathra, & bella, & pugnæ, & pericula; Imperatores, & Reges, & Populi, & Civitates, & Gentes, & domestici, & alieni credentibus insidias tendebant.

℟. Honestum fecit illum Dñs, &c. *fol. 24.*

Lectio v.

QUemadmodum igitur gubernatorem admiramur, non quòd vectores possit in portum incolumes ducere, cùm mare tranquillum est, cùmque navis fertur ventis secundis: sed cùm insaniente pelago, ventisque sævientibus, qui in navi sunt, inter se dissentiunt, magna tempestate intus & foris navigantes exagitante, navim

navim tamen potest dirigere & conservare: Sic eos, qui tunc Ecclesiam regebant, multò magis, quàm illos, qui eam in præsentia gubernant, suspicere debemus, & admirari, quando multa bella intus & foris, quando fidei planta imbecillior erat adhuc, & diligentia magis indigebat: quando veluti modò genitus infans Ecclesiæ populus, magnam providentiam atque sapientiam animæ, à qua nutriendus esset, postulabat.

℟. Desiderium, &c. *fol.* 24.

Lectio vi.

VErùm, ne totum tempus in Episcopatus consideratione collocantes, ab iis, quæ ad eum, ut martyrem spectant, enarrandis excludamur; age ad illius certamina contendamus. Versutus enim diabolus, & ad struendas aptus insidias, existimabat, si pastores sustulisset, ovilia se facilè drepturum. Sed qui comprehendit astutos in eorum astutia, ostendens Ecclesias suas non ab hominibus gubernari, sed eos, qui in ipsum credunt, semper a se regi, id fieri permittebat, ut cùm cerneret, rectoribus sublatis, non tamen religionem deleri, nec veritatis prædicationem extingui, sed potius augeri: ex rebus ipsis & ipse, & qui ei inserviebant, omnes intelligerent. Christianorum disciplinam non ab hominibus pendere, sed in cœlis radices agere, Deumque esse, qui ubi-

ubique Ecclesias tueretur.
℟. Stola jucunditatis induit eum, &c. *fol. 25.*
IN III. NOCTURNO.
Lectio S. Evangelii secundùm Matthæum.
Lectio vii. *Cap. 10. b*
IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.
Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.
Homil. 43. in Matth. longe post init.
DIligenter considera, qui sunt qui hæc ardua & laboriosa adeunt, formidolosi videlicet, & indocti, illiterati, rudes, obscuri quidam homines & ignoti, qui nunquam Phylosophorum perceperunt instituta, vixque unquam in forum descenderunt, piscatores, & publicani, multis repleti rebus, quæ jure animos eorum possent dejicere. Nam si magnos, & claros viros tanta difficultas rerum potuisset commovere quomodo non potuisset imperitos homines, quibus nullius rei magni aliquid venit in mentem? sed non dejecit, neque turbavit: nec id injuria, dicet quispiam: cum se intelligerent posse leprosos mundare, dæmonia ejicere.
℟. Corona aurea, &c. *fol. 26.* *Lectio viii.*
EGo autem dicere non dubitarim, quia videlicet idipsum jure debebat ipsos conturbare; quoniam, qui tantam potestatem haberent, ut defunctos etiam a morte possent excitare, hi tanta peri-
cula

cula essent subituri, tanta bella gesturi, ad judices vincti deducendi, communis denique totius orbis admonitio futuri. Quæ igitur in omnibus his erat consolatio? sola mittentis virtus. Quo circa ita signanter incepit: Ecce ego mitto vos. Sufficiat hoc vobis ad omnem consolationem, satis sit ad confitendum. Vides quanta ejus est auctoritas? intelligis, quoniam Maxima sit potestas? percipis inexpugnabilem ejus esse virtutem? ℟. Hic est. *fol.* 27.

Nona lect. erit de duab. SS. Cypriani, & Justinæ mm. cum. com. in laud.

In 2. vesp. com. SS. Cosmæ, & Damiani mm.

In Selemnitate Patrocinii S. JANUARII

Die 16. Decembris dup.

Omnia dicuntur ut in Festo eiusd. S. Ep. m. Lect. tamen 1. Noct. de script. occurr. Similiter quando fit Offic. semel in Mense semid. dic. ut in festo; Lect. verò 1. Noct. de scrip. occ.

TA-

Digitized by Google

TABULA

MAC 2010^{87}
Digitized by Google

Digitized by Google

Die 27. Aprilis
In Fest. S. Mariæ Ægyptiacæ
Oratio

Clementissime Deus, qui omnipotentiam tuam parcendo maximè, et miserando manifestas: multiplica super nos misericordiam tuam ut, intercedente Beatâ Mariâ Ægyptiaca, quos delictorum catena constringit, miseratio tuæ pietatis clementer absolvat. Per Dnum, &c.

Rel. tam in Offic. quàm in Miss.
De com. nec V. nec M.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

